๏ ดูเลิศล้นล้นแห่ง ธรณี
ทงโสมล้นไค่กาง กันได้
เฮาจัก ตื่พดเข้าเมืองปะกัน กวนแก่
ภูวนาถท้าวคูนให้ ข่มไกล ฯ

๏ แต่นั้น มือส่อดเต้นหลบแกว่ง ถอยหลัง
มาไท ยอเงินยวงเคื่องกิน กองแก้ว
วัดถังผ้าผืนแพง เพิงค่า
แขบจิ่งแล้วแพล้ว ใส่ล่ม ฯ

๏ สะพาดพ้อมมวนมอบ เยี่ยค่ำ
มันปะนมหัวขอบใจ ดุงบ้ำ
ธรรม์ยำผู้ผลกวน ยินชื่น
แต่นั้น เจ้าอว่ายหน้าเดินด้าน ต่อคอน ฯ

๏ ฮื่นฮื่นก้องปะคุบพาด เกรื่
มันก็ ยอกรนบ่อมน้ำ แนวเนื้อ
คือดั่ง นาคาหลั่นหลายกน เอียงอ่อน
กรเกื่อบเกือแพนตั้ง แต่งมวน ฯ

๏ ฮ่าฮ่อนน้ำวองอาด แอวกม
สาวสงวนตอมดั่งไจ จักม้าง
ฮมฮมผ้าผายเชิง เบื้องไป
หอมอ่อนอ้างเกาก้ว กินจันทน์ ฯ

๏ ดูกไพ่พ้อมพวงไห่ หุมคอน
ดุงฮางวันคู่แหวน ผืนผ้า
กับทัง พายสานแก้วงางอน มวนมอบ
ยืนโยชน์เถ้ายาซ้า ชู่ปี่ ฯ

๏ แต่นั้น พระบาทต้านเดินแต่ง คอนซาย
เตยลวด วันทาดั่งเดิง ลุกพ้อน
ทังหลายก้วฮางบัว เมามี่
ฝูงเสพท้าวสะคอนค้อม ก่องไกว ฯ

๏ ปุนบี่แก้วแกมพาด เพงพัน
ใส่วกิ่งค่อยย เฮืองน้ำ
เพิงเทียมห้องหิมะวัน แวนเลิศ
คอนคว่ำชั้นกิ่งค้อม ค่อยคอย ฯ

๏ ปะเลิดข้อยเจ้าแจ่ม เจืองลุน แท้แล้ว
ส่อยวอยจัดซู่คน ควนย้อง
ใส่สมุดแย้มยนต์ เสลี่ยวมาก
เสี่ยงไห้ก้องเชียงถ้าน ต่วงบน ฯ

๏ พอยพากเหล็อมถอยนั่ง มัสการ
ฮมฮมหามหิ้บเงิน แกมแก้ว
มวนมีม้าทังอาน เอามอบ
ปะดับแต่งแล้วเดินเหล้า ข่ำก่ำ ฯ

๏ คึดชอบใช้ส่องบู่ ปุนเบื้อง
ภูธร ผายพานค่ำเกิบแกว ควนค้าน
เฮาก็ วางเมืองชั้นเงินยาง ยูแต่ง
ท่อจัก ต้านข้อยท้าวคูนเจ้า แจ่มตน ฯ

๏ พาแพ่งข้อยใส่ส่อง สามสาว
เขาก็ ก้ากันดุงแต่บน บุญให้
อามคายหน้าขาวฟอง ดิบดี
พลสว่าย สู่ฮีบข้อแรไซ้ ซอบดุง ฯ

๏ แต่นั้น พวงพากถ้อยถนอมกล่าว บาไท
ยอมือ ทูนบุญสูงส่งถวาย ถวิลไห้
โสมไวสร้อยสายเมือง มนุสราช
งามยิ่งไท้ไทย้อง ยอดคาน ฯ

๏ ภูวนาถท้าวชั้นชื่อ เงินยาง
ทูนสานสี่ป่ำปวง บาท้าว
อันว่า เจียมปางสร้อยสามสี่ สำโรจ
บุญยื่นน้าวคิ่งค้อม แนบนอน ฯ

๏ มาโสดบ้ำปางไหย่ หายกะสัน
ถุงอาวออนเหนี่ยวเจื้อง จอมเจ้า
บุญกันแก้วขานพวง พดสว่าย
เฮาก็ มาม่วนพ้อมธรรม์เหง้า ชื่นชม ฯ

๏ ดูดั่ง หลานคาบเหล้าหลายถ่าย แควนเมา มากแล้ว
ต่างบ่อ กมเกี่ยวเงินขาดเสีย สมพ้อน
ยินนางหลี้นเยี่ยวเงิน หาบฮ่าง ฮู้คี
เจ้าติวก้อนคำถ้าน เยี่ยะหัว ฯ

๏ บ่อไช่ เชื้อต่างท้าวทั้นอื่น อันไกล
คนหลานคือลูกคิ่ง ถุงเลี้ยง
อันนึ่ง เดินดงต้าวไพรวาง ข้ามเถื่อน
ผิวบ่อเกี้ยงโสมเต้า หล่าเหลือง ฯ

๏ ปะดับเพื่อนพ้องพักเน่ง ยานั้น
ทังเมืองเมินผ่องอม งองท้าว
โกไสยผ้าผืนวัน ลายแลบ
พระบาท เทียมแนบน้าวปะสงเนื้อ นุ่งควน ฯ

๏ ทัดเกสสร้อยสูนดอก โยธิกา
ชุมพูพอนแซบคำ หลายถ้าน
คือดั่ง เหมหงส์ผ้ายสีดา ยัวระยาด
ควนค่าถ้านยอย้อง ยอดชาย ฯ

๏ สะอาดเหลื้อมไสส่อง สังวาล
สวานไสตามพาทพิน เพงได้
นงสี่แก้วภูบาล บุศเรศ
ไห้ฮับพ้อมแคนห้าว คิ่งตาม ฯ

๏ ขัวอุ่นเนื้อนั้วสะเพส เพิงสงวน
อามคานคอยเหลือตรง ไจม้าง
เพิงที่ สาวสงวนชู้ เซียงเคือ ค้นคั้น ดอมแล้ว
นิราสฮ้างฮอยฮู้ ฮูปกะสัน ฯ

๏ ผู้กั้นแก้วไกวแกว่ง แพนคำ
กีนรี ในหิมวันว่างาม เพิงเพี้ยง
คือดั่ง สรพลเกี่ยวกำกัน เกากอด
องคุเลสนิ้วกมส้วย ส่องแหวน ฯ

๏ โสมยอดย้อยหลายหลาก กนกะสิงห์
เสวี่ยงแพนพาบไจ แวนพ้อม
แอดสะอวยเอ้อองค์คิ่ง แอวอ่อน
ทุกท่วยส้อมแดท้าว ท่านรือ ฯ

๏ หมักหม่อนเนื้อเหลี่ยวเหลือด หลบแพน
เสี่ยงอือคับแผ่นดิน ตาฟั้น
แดนแดนนิ้วอาวพวง นบนาถ
คือคู่ เห็นแผ่นพื้นพิมานฟ้า ฟากสวรรค์ฯ

◎ แต่นั้น ท้าวฮุ่งเมี้ยนเมื่อเลื่อ แพคำ
ทุกคน ทุกวันทาไส่หัว ปะนมไหว้
ธรรม์ยำบ้ำปุนใจ ตกแต่ง
น้ำดอกไม้หอมเฮ้า ฮ่วงฮวาย ฯ

◎ แพ่งแพ่งน้ำเกาแน่ ? กิสนา
จันทน์เจือกายกิ่นมี่ เมืองได้
โสภาแก้วอามคาย โฉมฉูบ
ฝูงชว่างไช้ไกวแกว่ง กันค่ำ ฯ

◎ เถิงซูบเหล้าเฮาฮ่วม เฮี่ยงเฮี่ยม
พอที่ บุญกัมกันเผ่าพงส์ พันธ์เชื้อ
แต่นั้น นงเส่งยมต้านอาวพวง พดส่วาย
เยาวราชผู้ แนวเนื้อ เหนี่ยวสุง ฯ

◎ หลานท่าน เต้าก่ายน้ำเทท่าว เมื่อหนา
ยังไค่ เห็นบุญสูงสอดแพน เพิงย้อง
ตางดั่ง ริจนาแส้งสอนใจ จำเจตน์
ฝูงลูกน้องเฮี่ยนฮู้ สาตสิลป์ ฯ

◎ เท่าว่า ปงเหตุฮ้อนหนบาป นินทา
เขาก็ วอนวินตายตุ่มมวน เมื่อฟ้า
เชินพยาหลื้นกะสิงฮ่ำ เฮฮ่อน
ทูนแทบผู้ใจก้า กล่าวงาม ฯ

◎ หมักหม่อนหน้าสุงซื่ม ชมสงวน
บุญคามทงเคื่องควน เคี่ยนเนื้อ
ทวนทวนเท้งเกากอง เหินโห่
องค์อ่อนเอื้อสันม้า ม่ายคิ่ ฯ

◎ โพ่โพ่พ้อมพายลุ่ม คบมื้อ
ทิวแพนคำเดื่อนบัง บาท้าว
อื่อทื่อด้อมนงสี่ สาวถ่าว
สุงซื่มผู้ใจห้าว แห่งสถาน ฯ

◎ ตั้งต่าวหลื้นกวนเกิบ กางผาม
ผานผานยกย่างโกย กายเต้น
บางามเจ้าเจื่องฉุน เส็งซื่ม
ชื่อว่า กะสิงออกเหล้นเที่ยมแท้ ไบ่ปาน ฯ

◎ ตั้งตื่มพ้อนคับคั่ง กางกน
ตะฮงฮนฮาชสถาน เถิงถ้วน
สมคามนี้เต็มมา ฮื่อหลื่ก
เปนดั่ง พื้นค่าช้อยอม้วน ไส่ไฟ ฯ

◎ เพื่ดพื่กหลื้นหละหลาก หลายกน
เมื่อนั้น โสมไวนางซื่มเชิน เชยห้าม
เยี่ยวว่า แคนคิ่งเจ้าใจกะหน หายเนตร
บ่อฮ่าง ข้ามโยชน์เยื้อนดูเถ้า ถอยแฮง ฯ

◎ เส็งเกสเกี้ยงข้ามกว่า สังขาร์
คิ่งคื่อแถลงเคี่ยมคม เถิงเถ้า
พอปะมานแล้วลื่ลา เนื่องนั่ง
พระบาทเจ้าบั้นแก้ว เกิ่งเมื่อง ฯ

◎ เพ็ชพุ่งน้ำดูดั่ง แสงไส
พิ่ทูรเฮื่องเฮื่อไหล เหลื่องเหลื้อม
มหานิลได้ในเมื่อง มัชฌิมเทศ
เงื้อมบ่อแก้วถื่อค้า ค่าแสน ฯ

๏ ทาเรสเหลื้อมแคงเลือด   ไดหิด
ทุกแดนลือไป่ปุน   ปานได้
ฝูงหมู่ มีริทธิ์เฮืองพยาเจือง   มวนมอบ
ช้างซิ่ม ไค้แผ่นพ้ำหลานให้   ฮ่างวัน ฯ

๏ เชือถ่าวเพี้ยงยกย่าง   ไสสถาน
ค่ำมะโนอันเฮียกพรม   ชุไท้
ถ่ำถ่ำถ้วนคูไว   แวนอาค
อ้ายคว่างไหว้ถวายท้าว   ซิ่มซม ฯ

๏ พระราชฮู้ เดินสั่ง   เสี่ยงหวาน
เทพา ทังพรมสวางซ่อยชู   แนนไท้
ขุนเจือง เจ้าพานคำ   คูนซิ่ม ปางนี้
ยังยิ่ง ได้บ่อน้ำในพ้ำ   โสคส่ง ฯ

๏ ไห้คืมช้างตัวชื่อ   อินท์บั้น
สะโถนคำกองมะนี้ผูกขวัน   เชือเถ้า
ยอทูนไหว้ในหัว   หุมมาก
หมั้นหมื่นเข้ากินฮ่วม   บุญหลาน ฯ

๏ แต่นั้น เมี้ยนปากแล้วอ้ายคว่าง   แควนเมา
ผาน ๆ ถือเคืองงาม   คูเมี้ยน
โสมสเลาผู้ ผดควน   ท้าวฮุ่ง
เลยม่ายแย้มเชินอ้าย   ออกพัน ฯ

๏ พุ่ง ๆ พ้อมเสี่ยงโห่   ตบมือ
ในโฮงนันบ่าวหาน   หุมท้าว
มื้อถือถ้วนยังแพน   ถ้าคว่าง
อาวก็ นบนาถแล้วแซนค้อม   ค่องกาง ฯ

๏ พ่างพ่างเหลื้อมมะนี้มาด   ทังแหวน
คอคาง เหมือนขุนจอมซิ่มเส็ง   เลยได้
มันก็ ยังแพนเบื้องขยับไว   แวนยิ่ง
นามนาถไท้คนอ้าง   ห่อนทาม เมื่อได ฯ

๏ ทุกสิ่งฮู้ คนมาก   มัวยำ
เจี้ยมแต่ บาจอมฮะฮาบสอน   ตูไว้
ถ่ำถ่ำหลั้นหลายกน   การแข่ง
หลบหย่าแล้วทูนไท้   ที่สถาน ฯ

๏ ฝูงแกว่นไช้ซัดพ่าง   ภูธร
ฮมฮม เทื้ผินคานออกมา   คูล้น
ออระชอนต้านอาวพาย   พี้ออก
มันก็ นบเจืองเจ้าธรรม์ต้น   คู่คน ฯ

๏ ทุกขอกพ้อมเสี่ยงโห่   ตบมือ
ผายกาง กนสิ่งทองออกแล   เส็งหน้า
กูนี้ คางเจืองไท้ไทลือ   ยสยี่
บ่อหลากหน้าเสี่ยเจ้า   แจ่มเจือง ฯ

๏ ประดับบี้แก้วแกมพาท   เพงพัน
เมื่องเมื่องแพนง่างาม   เงยเกี้ยว
ฮมฮมหลั้นหลายสัน   สแวงแกว่ง
เนี้ยวชูขึ้นเพงพ้อม   พ่ำนาน ฯ

๏ แพ่งแพ่งนิ้วประนมนั้ง   นบถุง
ภูบาลบายมอบเมือง   มวนให้
บุญสูงสร้างเงินยาง   ยสมาก
สินสิ่งเสื้อรือไฮ้   มอบภรณ์ ฯ

◉ เมื่อนั้น เจ้าง้วากหน้าเดินอ่อน แองคอน
มันก็ ผายความเถิงปู่พวง อาวพั้น
ภูธรท้าวจำสาร เถ้าแก่
พ่องจ่าซ้อนคนต้น ออกอวน ฯ

◎ หน้าผากถ้านซักแง่ งามตวย
ฮมฮม พวนมื้นคานเคื่องดี้ เอาย้อง
ดี้ท่อ หูตาหน้าโหยหวย แห้งเหี่ยว
เดี้ยงแซกฮ้องเอินอ้าง โอดหาน ฯ

◎ เขาก็ เฮวเฮ่งค้อนแท้เที่ยว ทันกอง
ผานผายไชยเซื้อตกาง กนถิ้ม
ตูดั้ง อุทอนห้องเพ็งพอง พาวฮุ่ง
มันก็พ่าฮื่บ เข้าต่อช้างชนม้อย มอบมวน ฯ

◎ พ้อนพ่ายพ้อมเดี่ยงส่ง ไปมา
ออระควนส้าวหยุ่โฮง เฮี่ยงเยี้ยม
เขาก็ ตั้งขยาฮู้ ฮมมะนัง ตอมหยุ่
ยังไบ่เยี้ยมตูเถ้า ก่อยแฮง ฯ

◎ สะพู่พ้อมพักนั่ง นบเจื้อง
ตุงแพง คูนฮางวันแต่งสิน แสนส้อย
เมื่อง ๆ เหลื้อมเทียนทอง เท็งแท่น
กู้น ซ้อยแต่ต้นเหลื้อเลี้ยง ดูกจอม ฯ

◎ ตะแบ่นหน้าเมามี่ โสรา
แต่นั้น ฮอมความเดินสั่งขา ตุงบ้ำ
อาวก็ วันทาไหว้ถวายพร ภูวนาถ
หลานจัก แผหมู่ช้างวันหน้า พากเมื่อง ฯ

◎ นับแต่ ตัวขนาดได้พอหมื่น สามพัน
ปุนเบื้องจัดแจกเขา ฝูงก้า
แม้งนึ่ง จันทรังพ้นเขาทอง เฮื่องฮาด
ดาวด่วนซ้อนคว้างฟ้า ฟากพรม

◉ ตะแบ่นหน้าพระบาท ยินเหงา
ฮมฮมเดินสั่งสอง ตุงบ้ำ
กูจัก เดยพายพ้อมตามเขา ฝูงพ่าย
นางกว่าถ้าชนช้าง บ่อยอม ฯ

◉ วอนก่ายซ้อแหนฮ่าง เวี่ยงหลัง
เฮาจัก ทำสะกันโสมแจกอวย ฝูงแก้ว
สเนโหเจ้าจอมหัว ตุงออก
ให้ท่าน ไปผาบแผ้วฝูงแย้ ย่อยกะจวน ฯ

◎ ดุลาภได้ทุกขอบ เมื่องปะกัน
เทเฮื่อนมวนมอบนาง ถวายเจ้า
อันว่า คองเมื่องด้าวบุรี แกวกว่า
ผู่แห่งเหง้าเส็งหน้า เยี่ยยิน ฯ

◎ เยี่ยวท่อ ค้าบ่อได้หนีเพิ่ง เมื่องแมน
เกงท่อคูนพล พายตูมวางเล่าวิน มาบั้น
อันนึ่ง แกวแดนด้าวเขาทาม แมนมิ่ง
พลมากต้นเยี่ยวพ้อม พ่ำมา ฯ

◎ แสนสิ่งท้าวนานอก เหลื้อหลายเพื่อนพุ้น
เห็นที่ กงเมื่องเขาแข่งตา ดี่พ้อม
อันว่า สิงทองช้างพายใน นางกว่า
บ่อฮ่างหม้อมขมกั้น เกือนมะโนซามแล้วฯ

◎ ดุงว่าท้าวมีอาด เกงกัว
เร่งโฉมยสยอดคุน เคยฮู้
เมื่อก่อน เงินยางเพี้ยงฟองไฟ แปวเบิ่ง
ฮ้อนซู่ผู้ ถามเท้า ทั่วเมือง ฯ

◎ เปนดั่ง น้ำเน่งท้างไฟมอด ยาเย็น
หายโพยเคื่องเคื่อดเดี้ย แสนง้วน
เห็นที่ นัดตาเจ้าจอมบุญ ฐูซ่อย
ด้วนซู่พ้องเส่งไว้ แส่งเส่ง หั้นแล้ว ฯ

◎ เจ้าค่อย ไปผาบแย้เขาอ่อน โอยบา เที่ยวเถิ้น
ยาแคนไดโชคมี้ โดยได้
เมื่อนั้น ราตีก้องเฮืองเส่ง เบิ่ดบ่อง
ช้างที่ไท้เทียมห้าง เฮื่อคำ ฯ

◎ สี่ส่องเจ้าจอมราช เฮียงคดี
เดินธรรม์ยำอ่อนอาม องอั้ว
โสภาส้อยใสสี ถาออก
ภูวนาถผู้ คิ่งคั้ว ซ่ำแขน ฯ

◎ ให้บอกช้างตัวชื่อ พังบัว
คอแควนยกย่างเฮียง เอาเจ้า
พะนัวพ้อมทังสาม ขึ้นขี่
ผู่ะเห่งเหง้าอิ่งอั้ว อ่อนอาม ฯ

◎ ทุกที่แส้ช้างคั่ง คับทาง
พอยามเย็นมื่ดจวน เดือนแจ้ง
ฝูงนางเต้าลงได เถิงข่วง
ดื่นแก่ เดือนเฮื่อแจ้งพะกายกั้ว ส่องใส ฯ

◎ เทียนหมู่ม้าซ้ำล่วง นันควาน
โสมงามทงจ่ำตอง เฮียงน้อง
บาอิงอั้วทังอวน เอื้อมไหล่
พดพวกพ้องพอด้าน เล่าตาม ฯ

◎ ออระไม้นิ้วโฉมฉุน เร่งฌา
โสมเสงี่ยมงามฮุ่งใจ จงค้อย
ฮมเถิงแก้วมาดา พระแม่ กูพุ้น
เจ้าติ้วส้อยเดินช้าง ย่างเพี้ยง ฯ

◎ แต่นั้น สองนาดต้านคำคิ่น โสมไว
เจี่ยมปางเฮียงฮับขวัน แขวนไหว้
สีใสแก้วบุญกัน กัมเกิด กูเฮย
ควนว่า พระบาทเจ้าจอมไท้ ที่กะสัน ซามแล้ว ฯ

◎ ปะเสิดย้ายช้างแทบ เทียมเกย
บาคานผายอ่อนอาม ทังอั้ว
ฝูงเคยไต้เที่ยนโยง สถานมาด
สองอ่อน ซ้องดอกไม้หอมกั้ว กิ่นเนือง ฯ

◎ หนัก ๆ หน้อนหน้าพระราช เฮียงสาม
เจื่องก็ ผันส่องสี่ฮ่วมสถาน ในห้อง
บุญคานเจ้าขาซาย เถิงแท่น
แม้งนิ่ง เสียงไก่ผู้ ขันก้อง ม่วนเมือง ฯ

◎ ตะแบ่นหน้าอั้วค่า เทียมผัว
เฮือง ๆ เหมือยหยาดดอย ดูแจ้ง
พะนัวนงพ้าวไขบ ส้อยคี่
ซาวเฮ่งม้าควานแส้ง ซู่ตัว ฯ

◎ เจ้าขี้ ฮู้กอดเหน้านอนแนบ สองสี่
ผะนัวสูรย์ส่องไส ปงขึ้น
ขอนขอนก้องตี่ยาม เติ่นติ่น
พระบาท เจ้าโลกกว้างทวงสะอื้น ฮู่งนาง ฯ

◎ อื่นอื่นเทียนฝูงหมู่ ทาสี่
ฝูงเจี่ยมปางแต่งออม อบน้ำ
พอเมื่อ ราตีพ้อมไสแสง สุดยอด
ชมดูกบ้ำเซยซ้อน พ่าสงวน ฯ

◎ คึดจอดแจ้งดุสาภ เดยเถิง
เท่าว่า เวรจำจวนจากเวี่ยง วางซู้
ฮอยที่ นานคาวเท้าเถิงปี เปนชวบ แดนอ
คึ่ดฮุ่งผู้ผิวแจ้ง ท่าวทวง ฯ

◎ บ่อจวบเจ้าแท้เที่ยว ทันใจ
ดูที่ เทพาสวงส่งแนน น้ำซ้อน
พระพายพานไม้เทิงบน หนาวหน่วง
ไสเยสเยือนทั้งฮ้อน ฮุ่งดาย ฯ

◎ คว่าง ๆ ช้างลงอาบ วังเพี่ยง
ภูธรผายออกเมิน เมื่องกว้าง
ถำถำน้าวสะสี่ สงเกส
ค้ายซู่ด้านดูเฮื่อ เฮื่องขัน ฯ

◎ ภูเบสไห้ถนอมสั่ง ทองสูน
มิ่งเยี่ยะ คึ่นแควนพลันคอบเฮี่ยม เฮาฮู้
อวนก็ อาดูรฮ้อนหัทยัง เช้าค่ำ
หว้ายบ่าคู้ เถิงห้วย หอดแฮง ฯ

◎ นับฮ่ำฮู้พันที่ คำเคื่อง นี้แล้ว
มื้อวัน วางแลงงายบ่อกิน เกาไห้
อวนก็ ฝืนพดแพ้แองกา ท้าวกว่า
ชนะฮาบได้ทั้งช้าง หมื่นนาง ฯ

◎ จักฮื่บ เข้าบ่าไม้เดยส่วง เอาปะกัน
เทเยี่ยนับหมื่นนาง เยี่ยแก้ว
กล่าวแก่ บุญกันส้อยโสภา ง้อมม่วน กูพุ้น
เลิกไปแล้วควนให้ ค่อยคำ ว่าเนอ ฯ

◎ อกอ่อนพี้ดุสาภ ยังกะสัน
เพิงคำของหลากแกว แกมแก้ว
พังจันช้างจ่าลอง ตัวอาด
งามเลิดแล้วไทย้อง ย่างเพี่ยง ฯ

◎ ขุ้นแจกเข้มสกานมาส มุกโจม
วันทาเฮี่ยงหมื่นผิ้น สายเด้ม
นักสนมเนื้อนางแกว ได้ใหม่
โสมแซ่งเข้มพอฮ้อย ซอดเฮี่ยม ฯ

◎ สี่ชื่นซ้อยข้างซื่อ ไกรสร
งามเสงี่ยมฝากเมี่ง เปนบ้ำ
ภูธรผู้ ผดควน คนิงมาก
คึดจอด แก้วก่ำพ้าเดยให้ ฮู่งเถิง ฯ

◎ เทื่อนี้ บุญแผ่เท้าทุกที่ เอาขาม
กูก็ ฝืนคึ่งนอนแค่ตง ดอมช้ำ
ดีเพื่อ สมคามเมี้ยนมรนา เสี่ยสว่าง
พ่อซ่อย คูนก่ำพ้าจงให้ ชื่นขวาง ฯ

๏ ลูกจัก ไปต่างท้าวเทพี้	เมืองประกัน	๏ อื่น ๆ อั้วจัดเพื่อน	กะทำตัว
ปุนควายงามแต่งดี	เมื่อจ้ำ	โฮงขวางนั้นนอกใน	ตัวเค้า
คนนั้นพ้อมโฮงขวาง	ในนอก	ปุนควายพ้อมพันตัว	จูงแจก
มันก็ นบนอบซ้ำคดีแจ้ง	จื่อจำ ๆ	อ้ายคว่าง ผู้แห่งเหง้าบั้นแล้ว	คู่เมือง ๆ
๏ เจ้าบอกข้อยพันนึ่ง	ยิงชาย	๏ ออระแนกนั้วด้วยส่อง	แยงบัว
เงินคำเพิงไส่สาม	หลังช้าง	พลเมืองเต็มช่วงหลวง	ทุกถ้อง
เจืองก็ ทวายเอาแก้วแองกา	แก้วเกิด	ฝูงคัวย้ายทะไลคำ	เฮียงพ่าง
เจ้าโฉกกว้างพอข่าว	นางจอม ๆ	ซ้องหมู่เข้าควายช้าง	หมื่นแถว ๆ
๏ อันนี้ ประเสิดเนื้ออ้ายเจือง	ชาชาย	๏ ขันมาคดั้งสดาไส่	พูคำ
ตอมตนเลยหยู่ดอง	คนิงน้อง	ทะแนวกอยกล่าวถอง	เถิงค้ำ
ลูเยียะ เอาพายพ้อมสิบสาม	เฮวฮีบ เมื่อเถิน	ดูจัก นำพลแล้แสนพาย	เมื่อท่าน
บอกที่ต้องกนแย้	ชู่พาย ๆ	ทุกสิ่งเชื่อดูค้ำ	หย่าไล ๆ
๏ แต่นั้น อั้วถิบก้อยถนอมตั้ง	เถิงอวน	๏ ผู้ผ่านท้าวเจียมแต่	ตุมพาง มากิน
เทพผายกล่าวกน	กอนเกี้ยง	คูนหลานไปผาบแมน	ชนช้าง
บัดนี้ แถวกวนอ้ายเลยหาย	สะสว่าง	ยอกรเบื้องรางเซิ่ง	ไทซ่า
คุนอ่อนเพี้ยงแพงถ้น	แผ่นดิน ๆ	ยสยิ่งกว้างลือเท้า	ทั่วแดน ๆ
๏ ท่อจัก ไปต่างท้าวไทอื่น	เมื่อแมน ก็ตาย	๏ สเด็ดหย่าเมียนน้ำหล่อ	วางสดา
พอที่ กั้มเวรเวียนแต่อินท์	แถลงถ้อย	มุนตรีดูชู่เมือง	กินพ้อม
ฮอยที่ เทพาถู้แนนแนม	เนื่องคอบ กันแล้ว	ราชาท้าวทวยเสวย	แล้วหย่า
ถามข่าว เจ้าติวส้อยใจแจ้ง	อิ่มตน พี่เนอ ๆ	เลยลวดย้ายคิงค้อม	เถิกชาม ๆ
๏ มันก็ นบนอบแล้วเลยเถิก	ลงไป	๏ สะพั่งเทียนอ้ายคว่าง	หานพาย
ผลผลยอเคื่องคำ	คลาห้อง	ทังขุนเยียเกือนตาม	ธรรม์เหง้า
เมื่อนั้น บาไททท้าวเงินยาง	ชมชื่น	ทังหลายเทียนประนมมือ	ทูนบาท
ให้คาดช้างตี้ต้อง	ส่งลาง ๆ	เขาขาบเจ้าทองล้าน	กล่าวเส็ง ๆ

๏ ผัดว่าซ้ำท้าวเทส เทิงประกัน
สมภารเพิ่งเพื่อนขาม ขอซ้อง
ยนยนช้างนักกะดิง ตกท่า
ความคาดย้องนงห้าง เคืองคำ ฯ

๏ สะพาดเทียนผานใหย่ มามวน
ธรรม์ยำเดินแต่งปั้น ฝูงเหง้า
ผถควนไท้ทงเมือง มนุสราช
เจ้าติ้วล้อยบั้นให้ ท่วยไท ฯ

๏ ตัวอาดนั้นช้างใหย่ คูนเมือง
ดูไว ค้อมนี้ลี้เพื่อมัน งามเด้น
ไปเบื้องเบื้องคอนซาย ขึ้นขี้
ใจเบ่งเข้มคือคู่ ไฟกัลป์ ฯ

๏ ตัวนึ่ง งามถนิมนั้นเอี้ยกชื่อ ลี่ดา
ของแกวเอี้ยวเมื่อมัน แพงถ้าน
เอามาให้ขุนฟอง ป้อนเบี้ยน
ข้อยท่านเจ้าจอมไท้ ที่เซ่ง ฯ

๏ ตัวนึ่ง งาหลวยเค้าซุงบ่อ ถัดไพ ฯ
สะเบิ่งมันเมาฮอบคาง ปงย้อย
เอี้ยกชื่อ รังสีเหลือมไรแสง เฮืองฮุ่ง
แผ้วแผ่นฟ้าบึ่วบ้าน ท่าวทวน ฯ

๏ แสงพุ่งเชื้อช้างเผือก แถนดี
เถาคิ่งควนค่าเมือง พันพ้อง
เอาไปให้มุนตี อ้ายคว่าง
เขาว่า แก้วยอดฟ้ายอย้อง เพื่อหาน ฯ

๏ ช้างถ่าวไว้เทียมพ่าง พอพัน
เจืองก็ แพงสองขุนเพื่อขา คูนท้าว
ตัวนึ่งเอี้ยกชื่อ เล่าชนั้นค้านครหลวง ท้าวกว่า
ไปหย่องน้าวหินอุ้ม ไถ่งวง ฯ

๏ อ้ายหาดให้ขอว่า ขันอวน
เจืองบ่อ หวงคำมันฮีบเอา ไปป้อน
ชื่อว่า แมนมวนช้างหลายก็อ ตั้งต่อ ก็ดี
ขานั้นเปนตั้ง พื้นค่าข้อเลยซ้อน ไล่ไฟ ฯ

๏ อ้ายหาด ต้านฮ่อให้ท้าวฮุ่ง เลยหัว
ปุนขันคำไล่ทะไถ เลี่ยนล้อม
ตัวนึ่งเอี้ยกชื่อ ขัวสะพานช้าไจยัง เฮวอ่อน
งาก่องค้อมคือถ้วย ลิ่งเหลา ฯ

๏ ไปเทียวเพียงแสงฮ่อน กางหาว
มันไหลหนีจากพะเนี่ยง สองเบื้อง
ให้แก่ ขุนเพียงผู้โสมพาว น้องเกื้อน
ผัดกล่าวม้างแมนค้าน พ่ายพัง ฯ

๏ ชื่อว่า แสนเชือนขึ้นประชิดช่อง ทางขัน ก็ดี
จักค่อย เต็งแสงฮัดต่อยลั่ง คนได้
ตัวนึ่ง ไปพลันเพียงพะพาย ไกวแกว่ง
ใจเบ่งได้ผาถ้าน ถ่วงพัง ฯ

๏ เชือกแหล่งถ้วนไหมฮวด ฮัดตื้น
เอี้ยกชื่อเสมอไจยังยิ่งสาน ตัวต้น
เจืองก็ สั่นความให้หานพาย ขุนแรก
ชื่อว่า เล็กเลื่อนถั่นหลายถ้าน เกี่ยวกวน ฯ

◎ เฮานี้ ข้าเก่าเจ้าเจียมแต่ ขาชาย
ยังเพิงสงวนผ่อดู ดีฮ้าย
ตัวนี้ง ตื่นคำต้องผาทวาย ไหงวหง่วน
งาซื่อซ้ายคือคู่ เทียนสิง ฯ

◎ เอียกชื่อ แผ้วแผ่นฟ้าแมนพ่าย พังกะจัด
พูทุ่มขอแห่งเจือง จอมไท้
เอาไปให้ยานาน ละวังแต่ง
จักกล่าวได้เทที่ เมืองปะกัน ฯ

◎ ตัวนี้ง มันหยาดย้อยทุกแห่ง ฮำขา
เอียกชื่อ สี่เมืองพันเพื่อแกว แพงล้น
ดาราเหลื้อมคือเสมร เฮืองฮาด
งามซ่าพ้นไทยอ้ง ฮอดเฮา ฯ

◎ ภูวนาถไว้ปุนเปี่ยน พานคำ
แองคอนเอาบ่อขึ้น ไจน้อง
คิดเมื่อ ธรรม์ย่ำล้างนาคอง ดอมยี่
ผี่ซ่อยบ้องแนนท้าว จิ่งขวาง ฯ

◎ ตัวนี้ง ซำย่างย้ายเยื้องตั้ง มะโนรา
ปายหางกวัดแกว่งทุลี ผงขึ้น
ฮาวงาเทียนโทมเลย ลงท่า
เอียกชื่อ ไฟลวบพื้นเผาแผ่น จักวาล ฯ

◎ เว้าว่าไว้ให้แห่ง คำยวง
คิดเมื่อ เงินยางมัวก็ท่อลื้อ ขาเจ้า
ตัวนี้ง ยี่ปวงฟ้าเห็งดิน ตาสั่น
ควนค่าถ้านลื้อเท้า ทั่วทวาร ฯ

◎ เอียกชื่อ ถมหยั่นเค้าอากาศ แสนปวง
นายจันขอแห่งหลาน จอมไท้
ยวงไปให้โดยใจ จงขี้
ผัดกล่าวด้วยตัวได้ ต่อมมือ ฯ

◎ ตัวนี้ง งามถนิมภรณ์นั้นเอียกชื่อ ฉัตทันต์
ของแมนลือค่าคำ สองล้าน
นายจันเจ้าหนองตัง กอยกล่าว
ขอขี้บ้านตางเจ้า แจ่มเจือง ฯ

◎ ชื่อว่า เสิกต่าวล้นเต็มท่ง มามวน ก็ดี
ดูจัก ก็อหานขันก่อนเจือง ไจก้า
ตัวนี้ง เอียกชื่อ ทินกรก้าขวันแนน ท้าวซิ่ม
ชนพาบห้าเขาย้อง ยวดแฮง ฯ

◎ ดีแก่ งัววาดเจ้าถุงซิ่ม คนหาน
เซิ่งแซง ไนเงินยางว่ามั้น แวนก้า
ตัวนี้ง งาทะวาหน้านงบาน แดงเฮือ
เอียกชื่อ ฟ้าหลั่งค้ายไขกาบ โยธิกา ฯ

◎ พระบาทท้าวแพงเพื่อ แวนงาม
ฮาวพวงหาแห่งเจือง จอมไท้
เอาไปให้ตามใจ ปูกเปี่ยน
เก้าขอบเจ้าทูนไว้ ไส่หัว ฯ

◎ ตัวนี้ง เลี่ยน ๆ นั้นคือคู่ อินท์แถลง
เอียกชื่อ แถนคูนบั้วไหย่สูง ไจก้า
เจืองแปงไว้เพิงตน พลสว่าย
เพื่อว่าทันท่าน เจ้าถุ่มฟ้าเถิงไท้ ที่เมือง ฯ

◎ เมื่อนั้น ท้าวกล่าวต้านอ้ายคว่าง หานพาย
เฮาจัก ปุนบั้นเบื้องคู่คน ฝูงก้า
ตัวนั้ง เชียงหยาดเหลื้อมทั้งคิ่ง เฮืองเฮือ
เฮียกซื่อ แพงกว่าซู้นงหน้า เมือสงวน ฯ

◎ เมื่อนั้น เจ้าทอดถ้อยให้แห่ง ขุนคาน
ดูควนเฮวฮีบดา ปุนบ้อน
ตัวหนึ่งเฮียกซื่อ พิมานเพี้ยงเทพา ปะดับแต่ง
งาค่องค้อมเสมอด้าม คั่งทอง ฯ

◎ เจ้ากล่าวให้ไปแห่ง ขุนเพิ่ง
เฮาจัก นองพลไปผาบเขา ฝูงม้อย
ตัวนั้ง เด็งคิ่งหน้าโขงาม อกใหญ่
เฮียกซื่อ ไค้แม่นฟ้าลงข้า ตุ่มแกว ฯ

◎ อ้ายไค่ผู้ ขอเปี่ยน ปุนเอา
มันเหลวไหลออกเพี้ยง สองแก้ม
ตัวนั้ง ดูเมาพ้นปะมาน ทุกที่ป
เฮียกซื่อ ไฟล่วงไหม้เผาแผ่น บาดาน ฯ

◎ เจ้าฮึ่มให้อ้ายเกื้อน คนเซิ่ง
มันเพิงใจจ่มหา คุนเจ้า
ตัวนั้ง เด็งไกลเพี้ยงวาโย ผเดี่ยงผ่า
เฮียกซื่อ ไฟลวบล้นคำข้า เงือกตาย ฯ

◎ เถ้าจ่าซ้อนขอเปี่ยน สิงทอง
เยี่ยวท่อ โฮยแฮงหายบ่อเกิ่งใจ อันก้า
ตัวหนั้ง เสียงสะเทือนเท้าอุดร เทเวศ
เฮียกซื่อ ทงตุ่มฟ้าไทยอ้ง ว่าหาน ฯ

◎ บุคเรสให้ไปแห่ง ขุนยน
มันจัก ขนชาวปะกันกว่าเมือง ฝูงเหง้า
ตัวนั้ง คอกมเพี้ยงเสมอเสือ ยั้งเถื่อน
แพงกว่าเหน้าในย้าว ซู่นาง ฯ

◎ เฮียกซื่อ แผนเชื่อนขั้นกะจัดออก เปนผง
สามมะเฮียวขอแห่งเจือง วางให้
ตัวนั้ง คิ่งเหลืองเหลือมหงส์บิน เฮฮ่อน
ท้าวกว่าไว้ให้เปี่ยน คูนเมื้อง ฯ

◎ ฮักเพื่อ เนื้ออ่อนเกี้ยงปานดั่ง จันดา
คันควานใสแล่นเปื้อง เสมอม้า
เฮียกซื่อ พรหมดาแก้วปอมลง นครใหญ่
แฮงคู่ฟ้าสะเทื้ยนฮ้อง ผ่าเหว ฯ

◎ เจืองไค่ให้ไปมอบ ขุนเยี่ย
มันบ่อ ขึ้นใจเฮวฮีบดา ปุนบ้าน
ผัดว่า ถวนแถวซ้ำเทิงปะกัน เสียส่วย เฮาแล้ว
ผิบ่อ ได้ดั่งนั้นคาวถ้วน เดือคอ ฯ

◎ ตัวนั้ง ยังป่วยเค้างาบาด ทัดไพ
หมอโหรทวายว่าดี้ ดูถ้วน
เอาไปให้พูมอน ขื้นขี่
มันก็ ขันกล่าวม้วนเมือฟ้า ก่อนเจือง ฯ

◎ ตัวนั้ง ง้าวถนิมแก้วมนีโชติ ใสพาว
สือเมือ เถิงนครสวรรค์กล่าวขาม ขอซ้อง
ภูธรท้าวหมายไป ปุนซอบ
ให้แก่ อ้ายผ่องผู้ใจก้า กว่าขาง ฯ

◎ ตั้วนิ่งเฮียกชื่อ ดวงดิ่วฟ้าดงขอบ จักวาด
หูหางคือคู่อัน แถลงไว้
เพิงใจผู้พิมมะบาน ท้าวหนุ่ม
ชื่อว่า เสิกเลื่อนดั้นยอไก้ มุ่นกะจวน ฯ

◎ ตั้วนิ่ง มันชุ่มแก้มย้อยออก สองพะเนียง
เห็นกาบินไล่เงา ดิ้มเจ้า
เฮียกชื่อ ไฟเผลี้ยงไหม้บาดาน พ้นขนาด
ให้แก่ ผู่แห่งเหง้าขุนข้อย ไซ้ลื้อ ฯ

◎ ตั้วอาดนั้นย้องย่าง ซำเพี้ยง
เฮี้ยกชื่อ ทองก็อแพงค่าเงิน แสนส้อย
เสี้ยงกะดึ่งก้องนครหลวง ดาสนั้น
ข้อยแทบท้าวบั้นพ้อม ซู่คน ฯ

◎ เมื่อนั้น ค้อนบั่นหน้ากองไหย่ สะบัดไชย
เฮาจัก ยอพลไปพากเมื้อง วันหน้า
เมื่อนั้น บาไททท้าวเจื้องลุน ต้านคว่าง
เฮาจัก อวานไพ่ฟ้าปุนดั้ง แต่งไป ฯ

◎ เท่าว่า ฝูงต่างท้าวค่าบ่า หุนบัง
เถยไอละฮึบหนิ้ เสี่ยเจ้า
ตูจัก ตี้พายยังพูสูง วันพูก (พุ่ง)
ผู่แห่งเหง้าต้านสั่ง แองคอน ฯ

◎ คึ้ดถูกข้อคดึ่กถ่าว ทุกปะการ
มันก็ เถิงภูธรฮอดลุง ทังบ้ำ
สนสนไหว้วันทา ทูนบาท
เจ้าดุ่มฟ้าฟั้งข้อ ขอบขาน

◎ พระราชต้านเคินอ่อน แองคอน
ทำผานแขงข่มแกว กวนม้าง
ภูธรไท้เร็งโฌ เมี้ยนสั่ง
เฮาจัก แส้หมู่ช้างชนซ้ำ ส่งแฮง ฯ

◎ สะพั่งหน้าท้าวซึม คึ่ดคาม
คำแดง มวนแปดแสนอึกเงิน ทังผ้า
เมื่อถวายให้บางาม ท้าวฮุ่ง กูพุ้น
ลูกแต่งให้ไปก้า ฮ่างวัน ฯ

◎ พู่งพุ่งพ้อมนบนาถ ดาลง
เที่ยวทางฮันฮึบเฮว เถิงท้าว
ปงของเมี้ยนมวนถวาย ถนอมถี่
เมื่อนั้น เจ้าหมื่นม้าวชมชื่น ยินดี่ ฯ

◎ ผู่ที่เหง้าต้านคว่าง ทังหลาย
เดินมุนคี่ซู่คน ดาพ้อม
หานพายให้จัดหา ทุกหมู่
เจ้าจัก แส้ชะค้อมวันหน้า เมื่องาย ฯ

◎ ชะพู่ผ้าตั้งซ่อ เฮี่ยงพนม
ทังหลายปะดับนั่งเนื่อง ในห้อง
ฮมฮมย้ายไหแค ตั้งพ่าง
ปุนเพื่อนพ้อมฟายแล้ว ซู่คน ฯ

◎ สต่างด้วนกำแจก เฮี่ยงไห
ยนยนเขานั่งเฮียง แถมน้ำ
เจื่องก็ ไกวปานเบี๊องถองเถิง ค้ำไหย่
พ่อหยู่ฟ้าคูนค้ำ หย่าได ลูกเนอ ฯ

◎ ผัดไล่ท้าวล้านท่ง เทเมือง
แคนไกลกัวหอดแฮง ฮามง้อม
บาเจื้องเบื๋องป่านวาง ไว้หย่า
ปุนพวกพ้องกินพ้อม ซู่คน ฯ

◎ อั๊วค่า เนานั่งใกล้แฝงพ่าง ภูธร
ผนผนเขาคว่างเยีย พายพ้อม
ฮอน ๆ หน้าบาเจื้อง จอมราช
เขาพี่น้องเลี้ยนต้อม ซู่พาย ฯ

◎ พอเมื่อ สูรย์คลาดค้อยยาเหยี่ยด ดารา
ทังหลายเขาสั่งเจื้อง ดงห้อง
บาสี่แก้วแพงสิน ยกย่าง
อั๊วค่าเจ้าเทียมน้อง เนบนอน ฯ

◎ พ่าง ๆ เหลื๋อมดาวอว่าย ดับพู
ดี่แก่ ลมออนพัดเพิกดาว ต้นถ้ำ
ชะบุเนื๋อนวลปาง ไส้ยาส์น
เจ้ายี่ค้ำฮมเฮ้า ฮอดเฮี่ยม ฯ

◎ แต่นั๊น พระบาทย้ายถนอมอ่อน อามคาย
ขวัญเคยเทียมฮ่วมสอง เผื๋อผั๊น
คอนคอนค้ำหลายยาม แล้วตื่น
เมี๊ยนซู่ชั๊นมาฮอด เดินขวาง ฯ

◎ ฮื่น ๆ ซ้ำเสี่ยงเสพ กงนคร
หานพาย ตามเร็งโฌแส่งพล เมื่อหน้า
คอนคอนก้องกะดิ่งทอง ทวนย่าง
ค้ายหมู่ม้าไปก่อน สามแสน ฯ

◎ เดื่อน ๆ ซ้างอ้ายง่ำ เดินพล
แพนแดงปะดับหอกยาย ยังด้าง
ผนผนเที๊ยนซาวดอย เดินก่อน
หว้ายท่งกว้างเมื่อแย้ เยี่ยไกล ฯ

◎ ว่อนว่อนก้องลมล่วง เสี่ยงสังข์
ทุงไชยเขาคว่างพาย ยวงย้าย
พลนั้นเท้าเวหา หิมเวส์น
บ่ออู้ ก็หมื่นค้ายคนก้าม มื่ดมัว ฯ

◎ ทงเพล ซ้างจ่าซ้อนไหลออก เวียงวัง
หัวขวาเขาไซ่ลื่อ เดยพ้อม
หัวกางก้ำทังคอน อ้ายคว่าง
แพนซ่อซ้องลายล้วน ล่วงทาง ฯ

◎ เบื๋องพ่างซ้ายพวงล่วย ขดคาม
กุญชรขวางมากมั้น เมาบ้า
พลหลามก้ามกางนา นองเคื่อง
ค้ายหมู่หน้าคลาท่ง เงินยาง ฯ

◎ เพื๋อง ๆ พั้งลมเบ่ง บี่วปะคื่อ
สามนางคึ่ดซู่ลวง เดยหม้อม
นงแพงเนื๋อนวลสี่ โสมฮาบ
พระบาท เจ้าลุ่มฟ้าซิ๊นซี่ พานคำ ฯ

◎ เขาพาบพ้อมเสี่ยงเสพ เนื่องนั้น
เภรี่นำพาดพิน เหินห้าว
เทื่อนี๊ หายกะสันแล้วมามัว เลิงเล่า แถนอ
เจ้าจัก ไปผาบด้าวแดนแย้ โยธ์นผอม ฯ

◎ ออยที่ เลิกเล่าก็บ่อส่ว่าง โส้กา
เป็นเพื่อ เวรไผผอมพากนาง นงหน้า
เมื่อนั้น โหรหาพ้อมหมอทวาย ทูนกล่าว
เพิ่งที่ เจ้าตุ่มฟ้าส์เด็ดโยชน์ ยามไซย ซอบแล้ว ฯ

◎ บาบ่าวท้าวถือดาบ ฮางเซิ่ง
โส้มบาไทยอดอินท์ ปุนนั้น
คือดั่ง พรหมเท็งฟ้าลงแปง ปะดับซ่อย
เมียมิ่งผื้นเผือพ้อม ฮอดพาย ฯ

◎ ออระม่อยเนื้อท้าวฮุ่ง คามใจ
บีป่ายเสียงบ่าวพด เดินย้าย
ตัวงามช้างพังเหิน คือมาด
อัวซี่ช้างผายหยุ่ กางพลาน ฯ

◎ ตัวอาดนั้นช้างชื่อ อินท์ถอง
อามคายผันเผ่นไป ปุนถ้า
เมื่อนั้น กองแพงไท้ทงเมือง มนุส์ราช
ขึ้นซี่ช้างตัวก้า ออกอวน ฯ

◎ โส้มส์อาดอั้วเอ็ดอ่อน อามคาย
พังงามมวนหมู่เดียว ดอมท้าว
เล็งเห็น พายส์านห้างปะโดนคำ ย้ายย่าง
กองเฮ่งค้องเสียงห้าว ล่วงดม ฯ

◎ ตุมพางพ้อมแตส์งข์ ส์วานเส์พ
เสียงส์นั่นก้องดังห้าว มี่นัน ฯ
◎ ตะพั่งเนื้อนางกะดิง พ้อนอ่อน
ตะเม็งแด่นขึ้นโตนเต้น ไต่กะโดง ฯ

◎ เฮวฮ่อนเพียงสั้บฮึ้บ กะทำถน
บึ้นไฟโหงแบกเกิม แกมก้อง
ผนผนเท้าเถิงนา นองเคือง
บ่อฮู้ ก็เพสเพียงถือง้าว พุ่มพาย ฯ

◎ เพือง ๆ พั่งปะคือแกว่ง ไกวดม
ขนูนองยายก่อนเจือง ไจก้า
ฮมฮมเบื้องเงินยาง อวนออก
พุ่ง ๆ ม้าอานด้ว ล่วงไป ฯ

◎ ปะดับบอกเมี้ยนมวนหมู่ ส์ามมะเฮียว
ไส์วแพนซ่อเหลือง หลายถ้น
ทุงเขียวพุ้นพลหลวง อ้ายคว่าง
พายจ่าซ้อนคนคั้น แต่จอม ฯ

◎ ม่างม่างหน้านงถ่าว แองดอน
ฮอมพลมวนหมู่เดียว ดอมพ้อม
ซอนซอนก้องกะดิ่งทอง ทวนย่าง
เมื่อนั้น เบื้องบ่าวง้อมไจก้า เกือนเพิ่ง ฯ

◎ ค่างค่างช้างอ้ายเกือน แองผาย
ทังคนเซ่งไซ่ถือ เยียซ้อย
ขุนยนพ้อมดอนชาย อ้ายไค่
ดอนขี่ช้างตัวย้อย ย่าวมัน ฯ

◎ ไย่ไย่ม้าเค้าออก อวนทาง
พลหลายนั้นคั่งตู เดินแต้
เคืองก็ จงเถิงฐู้ โส้มงาม ง้อมม่วน
ยังฮุ่งน้องคนิงแท้ เทียงมะโน บ่อนั้น ฯ

◎ ผ่อเห็น ทะล่วนก้ามกายท่ง เงินยาง พุ้นเยอ
ดิแก่ สุริโยไสส่องดอย ดูแจ้ง
เส็งเห็น ไพชวางล้อมหลายหลิ้ม เหลือผ่อ
ระดูเมื่อแล้งเดือนห้า หมอกฝน ฯ

◎ ทุกหมู่ไม้ซ้องช่อ เนื่องนาย
คอนคอนถมเบิกบน ไดวค้อม
ออระทิ้มไม้เหมื่อยฮวาย ฮ่ำกิ่ง
บางจ่อบ้างจูมพ้อม พ่องบาน ฯ

◎ พะดิ่งข้ายอยยอด ยังผา
ดิ่แก่ สิมพะดิ่เฮี่ยงเฮ่ยบจาน จาวล้อย
โยธิกาเทิ้ยนดำดวน ดวงกิ่ง
พะยอมยอดย้อยหอมเฮ้า ฮ่วงฮวาย ฯ

◎ ดอกเหมื่อดเหมี้ยงเกากิ่น สุรพิ้
จำปี่ ทังจำปามากหลาย เหลือก้าน
ทองเหลืองผังแดงเฮื่อง ฮิมบ่ำ
บานฮ่วงบ้างบานซ้อง แค่ผา ฯ

◎ ทุกหมู่ไม้พอเฟื่อง เพ็ดแพน
พั้งยิน ยุงแงวเฮฮ่อนเลี่ยง เกาพ้อน
สั้งคาเค้านันเลี่ยง สู่นคู่
จับง่าซ้อนซอนเหล้น ส่งเลี่ยง ฯ

◎ แต่นั้น ทุกที่เทิ้ยนเฮวฮอด คุนอินท
ออระควนบดบ่ำดาว แกมพ้าว
ส่านส่านน้ำไชยสินธ์ แถวทั้ง
หอทานท้าวกางกั้ง ก่ำแพง ฯ

◎ พายเพสเพี้ยงเปนดั่ง เมื่องสวรรค์
ดุงท่าน ปุนแปงปะดับก่อสู่ง สุมบ้อง
พอเมื่อ คิมหันต์ตั้งระดูมา ปีใหม่
เดินพวกพ้องพอยหลิ้น ส่งสงวน ฯ

◎ แต่นั้น ภูไช่ท้าวเฮวฮอด โฮงทอง
บาไทยกย่างทวน เถิงห้อง
กองแพงอ้วอามคาย ค้วก่อง
เฮาพี่น้องถงพ้อม ออดสถาน ฯ

◎ เมื่อนั้น อ้วผาดถ้อยต้านยื่ ยินกะสัน
การไดดิ้บ่อกว่าเจื้อง จอมเจ้า
เฮาก็ ฮันพดข้ามกายแดน เมื่องมิ่ง
คอนค่อย เต้าต่าวซ้องคืนพ้อม สู่ดุง ซอบดาย ฯ

◎ อ้วุกถ่าวแล้วอวนจิ่ง ฮับขวน
ดูที่ บุญจูงเฮาส่วนเปน ปางนี้
เฮาจัก ผื้นดาวตั้งส่มคาม ยังยาก เฮวแล้ว
ไคห่อน พัดต่าวช้างชนพี้ เกิบเกา ไต้เค ฯ

◎ แกวหาก วอนโทสฮ้ายอุบบาท บังสะหาว
เมามัวคายอะเนกนอง ฮื้อไฮ้ ฯ

◎ แม้งนิ่ง เดื่อนหย่อนค้ายลับเมฆ เมโค
บาเจื้องนอนแนบนาง นงหน้า
กุกกุโตอ้องขานขัน สู่นเถื่อน
ไก่เยี่ยะ ตบปีกท้าขันพ้อม ส่งเลี่ยง ฯ

◎ ทุกขอกห้วยไหลผ่าน เขาเขียว
แสงสูรย์เพี้ยงผ้ายดอย ดงกว้าง
คนเที่ยวพี้นบาดาล ดาเคื่อง
ช้างสนั่นเท้าทั้งแย้ ย่ายยวง ฯ

๏ เพื่อง ๆ ย้ายทุงยาบ ยวงทาง
ทวนทวนกองปู่พวง ดุกเช้า
ฝูงพางพ้อมหัวแหลม ไหลก่อน
ช้างไหญ่เค้าเชี่ยวแท้ เมื่อเย็น ฯ

๏ ว่อนว่อนก้องกะดึ่งแกว่ง นันเนือง
เช่น ๆ เสียงคาเวาหยุ่งอง งอยไม้
จอมไททาวทงเมือง มานอก
น้ำสว่ายหน้าแคงได้ ดวดงาย ฯ

๏ เจ้าบอกให้เมียนหมู่ ปะดับดี
โยธายายดาบดาว ยังค้าง
ทวนทวนท้วงเกรี่ ฮันบ่าว
พระบาทผู้นงหน้า จากสถาน ฯ

๏ ค่าวค่าวน้ำไสส่อง สะพังคำ
ภูบาลบายโสดส่ง สิ่แล้ว
ธรรม์ยำรื้นเมือเทิง สถานมาด
อั้วบ่อแคล้วคลาน้อง นั่งเฮียง ฯ

๏ สะพาดเนื้ออามอ่อน เอ็ดดวง
บาไทถนอมตั้งนาง ในห้อง
ตูจัก ยวงพายตื้นดงขวาง ข้ามเถื่อน
ดุดากได้พดพ้อม หมื่นเมือง ฯ

๏ เดือนเดือนสันช้างไหย่ ปุนไป
ปะคือคำเฮืองเฮือนา นงแล้
สีไวส้อยสามนาง คืนคอบ
พันจอดห้องกะสันแท้ ท่าวทวง ฯ

๏ เมื่อนั้น ปะกอบเนื้อเจี้ยรจาก เชี่ยงขวัน
เพิงแพงจัดหมู่นาง เมือหน้า
ชาดชาดช้างเฮียงโฮม ฮัดเครื่อง
พระบาท เจ้าตุ้มฟ้าขึ้นขี่ พานคำ ฯ

๏ เพื่องเพื่องแส้ช้างออก คลาวัง
ดวาซ้ำเทียวท่งทาง เทียมไท้
หังหังพ้อมพลหลวง หลายหมู่
ออกหากงองยี่ เข้าป่าไม้ยินหม้อม หมื่นหลื่ม ฯ

๏ เหลียวผ่อเบื้องเหน้าหยู่ เงินยาง
เจืองก็ จารจาเขาไซ่สือ เยียซ้อย
เปนดั่ง สันเทงอมปากหลัง เจียระจาก มิ่นแล้ว
ว่อนว่อนถ้อยไจน้อย หอดหิว ฯ

๏ วันพากบ้านไกลที่ ขาชาย
ลิวลิวหนาวหน่วงกะสัน แสนขั้น
พอดีย้ายพลพาย เถิงเถื่อน
แพนซ่อผื้นเมือแย้ โยชน์ไกล ฯ

๏ เดือนเดือนน้ำต้องตาด ตีนผา พุ้นเยอ
ไสวบดสมซาง เชิงห้วย
ผาอาขึ้นพูสูง แสนง่อน
ทางท่องเลี้ยวเถิงห้วย ฮ่อมขัน ฯ

๏ ว่อนว่อนก้องอวนออก เอินเสียง
สุริโยยามสันดง ดับไม้
เมื่อนั้น วันเอียงค้อยวาดา แดดอ่อน
เค้าหมู่ช้างเขาแล้ว ลวดนอน ฯ

◎ เดือนเฮือฟ้าไส่ส่อง วาดา
ออระชอนชู่พาย พักพ้อม
ดิ๋แก่ ฟานโผ่ฮ้องในดง เต้นตื๋น
เต๋มลูกไม้เดินดั้น แอ่วดง ฯ

◎ เฟื๋อง ๆ ก้องพะพายเบิก จวงจาน
บาเจื๋องจาจอดอาม ทังอั๊ว
เหมื๋อยฮวายเนื้อภูบาล พักเถื๋อน
คิ๋ดเมื๋อ ก๊วกิ๋นง้อมทวยเสื๊อ ส่ว่างกะสั้น ฯ

◎ ส่ว่า ๆ พ้อมพลพวก เดาดา
ฮมฮมเดินคาดพาย เฮี่ยงฮ้าน
แต่นั๊น พลหลวงเบื้องเงินยาง ย้ายก่อน
ฝูงหมู่ข้าพูส้าน แส่งจวง ฯ

◎ ว่อนว่อนท้วงกองบ้าว ดี๋เดิน
พายงางอนปู๋พวง ไปเช้า
เสิ่นเสินแส้แพนเขียว ข้ามหลิ๋ง
เค้าหมู่ช้างเจื๋องยี๋ ตามหลัง ฯ

◎ ดี๋ท่อ นาหลิ่งหลี๊นนั้นเถื๋อน สันพู
เที๋ยวทางยังฮู่งจวน เมื๋อหน้า
จันท์ผานขึ้นพูสูง แจ้งส่อง
บ่อฮู้ กี๋ส่ำข้าอวนท้าว ท่องทาง ฯ

◎ สะพาดช้างสานไหย่ กะดึ๋งนัน
เนื๋องแพนจัดหมู่หาน หัวหน้า
เหิ๋งพันพ้อมเพิ๋งผาย เยี๋ยเกื๋อน
แต่นั๊น กายกึ๋บก๊าดงหว้า หว่างพาย ฯ

◎ เดื๋อน ๆ ข้ามห้วยไหย่ เถิงพาย
ดิ๋แก่ บงซางเซื๋อนแค่ผา สูนเต้า
ลิดเดี๋ยงแจ้งจอมดอย ดูฮาบ
พระบาทผู้ ธรรม์เหง้า จอดนอน ฯ

◎ ฮื๋นฮื๋นแก้ช้างอาบ ในวัง
สะดอนแถนดูบดอง ตานถ้วน ฯ

◎ ผ่อเห็๋น จันทเรสแจ้งเจื๋อจิ๋ม จอมทอง
ออระชอนลมด่วงเทิ๋ง ปายไม้
ฮมฮมเหลี๊อมเดื๋อนดาว ไส่ส่อง
พระบาทถ้อยใจแจ้ง จอดเพา ฯ

◎ กาก่องเนื๊อท้าวฮุ่ง ทวยเสวย
กาส่ำเคี๋ยนส่ว่ายมื๋อ เช็๋ดผ้า
บุญโสมเจ้าก๋อเมื๋อง นิทชเน่ง
คิ๋คคอบผู้ นงหน้า ที๋สถาน ฯ

◎ ยามเค่งค้อยเถิงฮุ่ง ราตี๋
ฮวาน ๆ วันส่องแสง ไส๊ขึ้น
ฮมฮมซ้ำเกรี๋ ฮันบ้าว
ทุกเห่งพี๊นพลพ้อม พ่างาย ฯ

◎ ค่าวค่าวเนื๊อลุกเลิก ผินแดง
ราชาผายออกมา เกยกว้าง

◎ ฮมฮมช้างขุนแปง ปองราช
เจ้าลุ่มฟ้าทงช้าง ย่างไป ฯ

◎ ชาดชาดน้ำเลี้ยงเลพ   ดนดี
ไส่วแพนช่อยูง   ยวงย้าย
ฟังยิน ชนีฮ้องฮมหู   หาคู่
ฝูงนั้น ใจบาปฮ้ายเฮียนฮู้   หลีกซัม ฯ

◎ ส่องจากห้องไปแม่น   สัตตุ
โจรก็ พาทีนำที่บา   ไทท้าว
กางกงเยื้องแยงยิง   สะฮาบ
เฮวฮิ่มฮ้อนพั่งฮ้าย   เพื่องหาย ฯ

◎ นักบาปฮ้ายนางเกิด   เปนสัตว์
บายพระธรรค์ไชยลื่นโจร   จำช้า
เลยดวด เลี้ยผัวแก้วมรนา   นิราส
อินท์โผดผู้นงหน้า   ค่อยคืน ฯ

◎ ทุกชาติซ้ำเลยเกิด   เปนชนี
หะรีทัยใจบ่องาม   สมเล้ม
พิพากท้าวจารจา   ดอมคว่าง
มันนั้น มักบาปฮ้ายแรงเข้ม   บ่อวาง ฯ

◎ ฝูงพ่างชั้นพระบาท   บาไท
บุญขวางจัดล่วงคาว   เมื่อหน้า
หลิงเห็น ไส่วไม้จวงจันท์   ซ้องช่อ
ทองเทศเพี้ยงนงหน้า   พ่างพะยอม ฯ

◎ ฮังฮ่วนตั้วจวงจ่อ   จูมงาม
จานเจือจอมจิ่มดอย   แดงถ้วน
ดำดวนตั้วดูหลาย   เหลืองหล่น
คิดเมื่อ ยังหยู่ซ้อนชมชู้   ก่อมเกียว ฯ

◎ ดีแก่ สำขาไม้เดียระดาด   จอมผา
เตไชเทียวท่องดม   ในฟ้า
เมื่อนั้น โยธาท้าวทวนพด   พอยฮีบ
ได้หมู่ม้าท้าวหิ่ง   หุนบัง ฯ

◎ เขาก็ ถิ่มถั้มขึ้นพูแง่   ขับนำ
หนีตายสั่งบ่อนาน   นงฟ้าว
พางดำได้กุญชโร   ช้างถ่าว
มามอบท้าวธรรมต้น   ที่เดียว ฯ

◎ ระเพือกเบื้องเขาขึ้น   ชมดี
ชวนเจื่องเขียวชู้วั้น   แวนเข้า
เล็งเห็น อินซี่พ้อมโคตร   เจียระเถือน
ค้ายบ่าเบ้าบั้วเปื้อง   หล่นเหลือง ฯ

◎ ตะเลือนไม้ซ้องช่อ   ชมดวง
บาก็ ยวงพายเถิงท่ายอง   ยางค้ำ
ดุงอาวพ้อมพดหลวง   หลายหมู่
เถิงที่ถ้ำผาหลอด   ถัดแถว ฯ

◎ พู่พู้ขึ้นพูง่อน   สันพู
หลายแถวไทต่างเมือง   โฮมเต้า
แต่นั้น คับคาเท้าเถิงแดน   พูทุ่ม
ทุกท่วยฮู้ หุมท้าว   ขึ้นชม ฯ

◎ แม้งนั้น สูรย์ต่ำค้อยลงลุ่ม ลับเมือง
ฮมฮมปงเคืองเคา ทันกว้าง
ที่นั้น พางแปงไว้หลายหลัง ฮิมท่า
เจ้าจอดช้างลงล้าง โสดสี้ ฯ

◎ สว่า ๆ ข้าพูทุ่ม เถิงหลาน
เขาก็ ฮอมทัวระพี้มากมวน ทังเหล้า
กวางฟานพ้อมหลายหาม ของฝาก
ปุนแต่งเข้าพาพ้อม หมื่นหาม ฯ

◎ ให้ปู่พันพวงบอก บาสี้
ขาก็ ยอคำควนสู่เจือง จอมไท้
ภูมิ้ต้านขานเขา แขม่ณ
ข้าขาบท้าวทูนไหว้ คู่คน

◎ พางฮื่บข้อโดยด่วน ทักหลาน
ผลควนมาฮอดคู ฝูงข้อยครื้อ
เมื่อนั้น ภูมิ้ฮู้ โดยเดิม กดพากย์
ดุงซื้ม เจ้าติ้วส้อยไซ้ฮื่บ ทวนทัน ฯ

◎ คูก็ ม้างเผ่าท้าวพอยพาก เงินยาง
หลานก็ เฮวพายไปผาบปะกัน กอยข้า
ฝูงพางต้านปะนมมือ ทูนยื้
เขาก็กัวเจ้า ดุ่มพ้ำหนี้พ้าว พั้งตาย ฯ

◎ ทุกที่เทียนคำบ่า หุนบัง
โตนพายพอยพ่ายคื้น คางฮ้อน
แกวทองเจ้าเชี้ยงฮัง มาฮื้บ
บ่อฮู้ กี้หมู่ล้อมฝูงเหง้า ลูกแมน ฯ

◎ สะพาดพ้อมท้าวแตด กวานเก
เขาก็ หนี้ตายปะไป๋แปน คูฮ้าย
รื้อจัก แปปุนถ้าซนพาย ภูวนาถ ได้นั้น
เยี้ยวท่อ ทุกที่ผ้ายหนี้พ้าว พั้งตาย ฯ

◎ เมื่อนั้นพระบาทท้าวทวนฮื่บ ฮับพาง
เฮาจัก เชี้ยวพลพอยดั้งรื้อ ไกลไกล้ นั้นบ่
เขาก็ นับดูด้วยกะบวนทาง ทูนราช
ผิจัก ตั้งแต่งไซ้คาวมื้อ ฮอดปะกัน ฯ

◎ ยามพุกได้เทยาด เชี้ยงบาน หนี้แล้ว
เขาก็ มวนพลขันต่อตี้ ตาต้อน
เมื่อนั้น โสมคามต้านทุกลวง ถามถี้
เขานั้น มีหมู่ล้อมคนแก้ว ดั่งใด ฯ

◎ ทุกที่ข้าพูทุ่ม ทูนเจือง
คนยัง ในเชี้ยงบานดั้งพัน ตัวช้าง
อันจัก ตาดูด้วยทังคน มีมาก
นับแต่ ฝูงสอดค้างตาได้ ดั้งแสน ฯ

◎ แต่นั้น ทุกปากข้าท้าวฮุ่ง เฮืองหาน
แจน ๆ เสี้ยงดุงอาวกล่าวแซง ขันต้อง
สนสนย้ายพานสลา เฮียงฮอบ
เดี้ยนอุ่มไว้หลายถ้าน สู่พาง ฯ

◎ ข้านอบน้อมบนาถ บาบุญ
หลิงเดินขวางคั่งคน เติมห้อง
แต่นั้น ปุนตาตั้งไหเต เฮียงราช
ทุกที่เทียนกำซ้อง ฐไห่ ฯ

◉ แล้วทอดถ้อยเถิงอ่อน แองคอน
มันก็ ไขคำควนกล่าวเจื้อง ใจก้า
เมื่อนั้น ภูธรท้าวแหนเถิง ค้ำไหย่
พ่อหยู่ฟ้าคุนคุ้ม หย่าไถ ลูกเนอ ฯ

◉ ดูจัก ป้ำหอกก้าวันพุ่ง ซึ่งเมือง
ขอให้ สมคามไชยช่วยแฮง ฮุมได้
ผัดว่า ทำเบื๋องม้างพดแมน นางกว่า
ลูกแต่งไว้ปางซ้าง บอกบน ฯ

◉ ฝูงเผ่าเชื้อชั้นชาติ แนวนาม มากิน
ลูกจัก คุนพายชนส่งแฮง ฮุมบุ้น
ผัดว่า วังเอาได้นางงาม กางหมู่
คนพ่องบ้าชายพุ้น ซ่อยซู แค่เนอ ฯ

◉ ขะพู่หน้าท้าวฮุ่ง วางป่าน
ปุนกันกินซู่คน ฝูงเหง้า
ปะมานเมี้ยนฝูงพาง แล้วสั่ง
จักพากเจ้าเมื้อบ้าน แต่งพด ก่อนแล้ว ฯ

◉ ยั่งยั่งหน้าท้าวฮุ่ง คึดคาม
กองมนี่สมไส่แหวน ปะดับแก้ว
(แพงามล้วนหลายสี เอ้อาด
ปะดับแต่งแล้วคาต้อน ตื้มพาง) ฯ

◉ พายเพสผ้าผืนขนาด มะฮามจาม
เงินยวงสองหมื่นปาย ปงให้
พางก็ ปุนความย้องบาไท ท้าวฮุ่ง
ได้ลุ่มฟ้าลื้อเจ้า จิ่งเห็น ฯ

◉ ยาบยาบข้านบนั่ง ทูนหลาน
เขาก็ ขานคำโดยยี่เจื้อง ใจก้า
ชื่อว่า ซูเชยชั้นเชียงบาน ก่อนยี่
ผัดผาบเจ้าเทได้ ดั่งฝั้น ฯ

◉ หมักหม่อนหน้าท้าวฮุ่ง เดินคัว
เสี้ยงนั้น ไทดอยสูงเลิกมวน เมื้อบ้าน
เมื่อนั้น ฝูงคัวย้ายพาแลง เสี้ยนพ่าง
เจ้าแผ่นหล้ากินแล้ว ลวดนอน ฯ

◉ ผ่อดู ฟ้าสว่างแจ้งเดียระดาด สูนพะโยมพุ้นเยอ
ฮอน ๆ ดาวเสื้อดวง เดื้อนค้าย
ฟังยิน เบี๊ดบ่องฮ้องเทิงพู ว้อนว่อน
เค้าอั้นฮ้องปายเฮี๊ย ส่งเสี้ยง ฯ

◉ สว่าสว่าก้องกรวิ้ก วอนดง
ขะนี้นางโหยฮุ่งผัว คี้ค้อย
เมื่อนั้น นรินท์ไททังโสม แล้วตื้น
ดี่แก่ เหมื้อยหยาดย้อยเฮี๊ยวเฮีย ฮุ่งจวน ฯ

◉ ฮื้นฮื้นข้าพาแต่ง เดินกัน
ผดควนลูกอาบสี่ ส่งเนอ
เสี้ยงนั้นเบื๊องชาวดอย อวนออก
ปะดับดาบง้าวแกมเสือ ต่ำสี่ ฯ

◉ ทุกขอกเท้าเต็มท่ง นาขวาง
โฮโฮ นันท์เภรีสี่นลม กวนก้อง
เมื่อนั้น สามมะเฮี้ยวเบื๊องเงินยาง ย้ายเคื้อง
ก็อพวกพ้องเชี้ยงล้าน บ่าวลุง ฯ

๏ หนักหน่วงพุ้นพวงส่วย　ขดตาม
ปุนเสียงสูงไล่ละหาว　หุมอ้าง
ไหลหลามแล้ลงภู　คับคั่ง
เมี้ยนหมู่ช้างหลายล้าน　เฮืองงา ฯ

๏ ยั่งยั่งม้าแล้ก่อน　แกมพล
ผาอาแพนช่อเหลือง　หลายถ้อง
สนสนเบื้องเชียงเคือ　ง้อมมู่วน
ฝูงล่ำน้องเยียซ้อย　ไซ่ลือ ฯ

๏ ทะล่วนพุ้นอ้ายผ่อง　แองผาย
กือหานเขาเกือนเพ็ง　นงหน้า
พายพายพุ้นขุนยน　อ้ายไก่
พลหมู่ก้าเมื่อซ้าย　ซ่มแซง ฯ

๏ ไย่ไย่พุ้น อ้ายกว่าง　หานพาย
มวนแพนแดงดาดดิน　เหลือล้น
คอนชายขึ้นคุนเมือง　คามพ่อ
ทังจ่าซ้อนคนก้า　แต่จอม ฯ

๏ แวนผ่อพุ้นท้าวอ่อน　แองคอน
ฮอมพลเมือปีกขวา　ขนันเจ้า
ฮวนฮวนเหลื้อมสูรย์ไส　เฮืองฮาด
ผู่ที่เหง้างายแล้ว　เลิกสดา ฯ

๏ พระบาทขึ้นช้างถ่าว　พานคำ
พลหลวงไหลสู่ทาง　ทันกว้าง
พางดำเท้าทังนาย　ถาเลิก
ช้างใหย่ตั้งสามฮ้อย　ฮีบเฮียง ฯ

๏ แต่นั้น แกวเชือกท้วงเต้นตื่น　ตื่กอง
เขาก็ ตาตื่แซงเขือนเวียง　ละวังถ้า
บัดนี้เจืองก็ เนืองพลเต้าเถิงนา　นับหมื่น
เฮาหย่าซ้ายูให้　เพื่อนหลอน ฯ

๏ ฮึ่นฮึ่นห้างช้างใหย่　คาพล
ผัดว่า กองกันตายไฮ่เดียว　ดางแล้ว
ผนผนย้ายหัวแหลม　ไหลออก
เลี้ยนหมู่ช้างตัวก้า　คาดปะโคน ฯ

๏ ทุกขอกเท้าเต็มท่ง　นาขวาง
ทวนทวน ตื่กองไชยลั่นลม　ดังก้อง
เมื่อนั้น ฝูงพางพ้อมสามมะเฮียว　ฮุมผ่า
เสียงสนั่นต้องดินฟ้า　เพื้องเพื้อน ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องอ้ายกว่าง　ไสทาน
เสินเสินแพนหอกแหลม　ไหลเข้า
หานพายต้องเต็งชน　ขนะฮาบ
เทียนสิ่งเหง้าหุมพ้อม　พาบชน ฯ

๏ คำเดิบต้องเต็งพาบ　แมนเฮือน
สนสนแกวเจือดหนี้　ดูค้าน
วังเอาได้แกวเผิง　ท้าวแคด
ดูนี้ ข้าท่านเจ้าทองล้าน　ถูกจอม แท้แล้ว ฯ

๏ เสียงแผดฮ้องฮุมฮาบ　สมคาม
ขุนเยีย ฮอมพลแพนออกทาน　ทันหน้า
ตีขนช้างพายงาม　แกวเฮือก
อ้ายกว่างผู้ใจก้า　เกี่ยวทาน ฯ

๏ เยื่อกเยื่อกเบื้องแกวพ่าย พังหนี้
ฮุมซนเอา แมนหนาตายตุ้มตาย กะซังช้าง
ตู้น คนดีเบื้องเชียงเคือ ง้อมม่วน แท้แล้ว
ต้านโอดอ้างคิ่งง้าว ส่งเสี้ยง ฯ

๏ แต่นั้น ทะส่วนเบื้องแกวเยื่อก พัดคืน
ฮมฮม ชาวเชียงบานเกิบกาง กันเข้า
ถิ่นถิ่นเบื้องแองคอน คนขนาด
เก้าจ่าซ้อนไส่ช้าง ช่วยหลาน ฯ

๏ ขอฟาดได้ดีหมวก แกวเผดี้ยง
หานพาย พื้นหลาวทองผ่ากวน กุมฮื้น
แกวเกาฮ้องเฮื้องเสี้ยง ส่วาส่วา
ถ้ายคว่าง ขื้นขี่ช้างตัวก้า ซั่นทาน ฯ

๏ แต่นั้น ไพ่พากพั้งหนี้พ่าย พัดเวื้อง
ปื้อดื้อขัดขาดตน เต่งค้าง
วางเมื้องขั้นเชี้ยงบาน ปะเบ๋า
แกวเยื้อกฮ้องโตนช้าง แต่นหนี้ ฯ

๏ ฝูงเผ่าท้าวแมนมาก เหลือหลาย
ปื้นเวี้ยงวางวิ่งหนี้ ทังพ้าว
แกวตายถ้มเท่งคู คุงเอื้อน
ไพ่พ่องด้าวตาวยื้อ ยาดของ ฯ

๏ แต่นั้น เดื้อน ๆ ย้ายพลไหย่ เมื้อเวี้ยง
ยู่เท เอาเงินทองเคื้องแกว กวนได้
เดี้ยงนั้นเบื้องพางคำ ยินชื้น
ฝูงบ่าวน้อยคนใช้ ฮื้บขวาง ฯ

๏ ฮื่นฮื้นตั้งเต่มท่ง เชี้ยงบาน
ฮมฮม ปงแพนหางหอกยาย ยังค้าง
เมื้อนั้น เร่งไฌย้ายพานคำ ยกย่าง
เจี้ยระจากห้องโฮงกว้าง ถวดงาย ฯ

๏ ค่วงค่างแก้ช้างอาบ มาโฮง
ยายพลปะดับหยู่เปน ขวาซ้าย
โจงโจงค้องกองเก่า คับแผ่น
เดี้ยงสนั้นเท้าทังค้าย มี้นั้น ฯ

๏ แต่นั้น แกวแต่นดั้นหนี้ฮอด ทังคืน
ปะนมเหนื้อหัวกดาวคำ แควนเผี้ยน
ตู้ก ผื้นมื้อม้างสมคาม กวนแก่
ฝูงเผ่าน้องจมพ้อม มากหลาย ฯ

๏ เบื้องแง่ซ้ายแกวเยื้อก ฮุมแทง
พลเขาหลายพาบกวน กอยม้าง
ตู้ดั่ง แวนแขงถ้นตื้นมื้อ ทุกหมู่
เดี้ยพวกพ้องทังช้าง ท่านเท ฯ

๏ เขาก็ ดุเข้าได้ยามเมื้อ กองงาย นั้นแล้ว
ตู้ก็ ฮนเฮเลยวิ่งเวี้ยง ทังพ้าว
ดูหลายถ้นเหลื้อดิน เดี้ยระดาด เฮวพุ้น
นับเต่ช้างตัวก้า หมื้นปาย ฯ

๏ เมื้อนั้นนางกว่า ให้ฟาดค้องกองไหย่ สะดับไชย
นายจวง ทังนายจันท์ถ้ามเมือง เมื้อถ้วน
นงไวผู้ตางตน พ้ำเดื้อน
ทุกที่ถ้วนฝูงเหง้า ฮอดโฮง ฯ

๏ เทื่อนี้ พดเพื่อนต้นเหลือมาก ทุกประการ
ผัดว่า ดงพดมาฮอดเฮา วันหน้า
บ่อย่าง ยูเขาให้มาซู ซึ่งยาด เฮาแล้ว
เมื่อนั้น พ้ำเลื่อนต้านความก้า กล่าวแซง ฯ

๏ ให้แผ่นผ้าผืนขนาด ขายยัง
มวนคำมาอึกเงิน แกมแก้ว
เทปั้นถ้วนทังเยี่ย ต้อยมาด
ฝูงเผ่าน้องคนก้า กล่าวตาย ฯ

๏ แต่นั้น ทุกปากตั้งไหอาด ฮาโฮง
นางก็ บายปานฟายบอกเกิง ผัวแก้ว
บัดนี้ เจืองจงให้คูพอย พ้อมกว่า
จักผาบแผ้วเทฮือ ฮาบเอา ฯ

๏ นางนาดแก้วแวนว่า ทุกประการ
ทูจัก มวนพดแกวเกือนแฮง ฮุมปุ้น
ขอให้ คูนเอาได้พานคำ คุงหมู่
จักได้ซื่นเมื่อพ้ำ เพื่อนผัว ฯ

๏ เจ้าอยู่ด้าวแดนเทส หลิงดู แต่ก้อน
วอนเหนือหัวเพื่อนคู ขนช้าง
สิงทองย้อยมันแหลว ฮ่ำปาก
ผัดว่า ได้ต่อช้างเจืองท้าว ดูกจอม ฯ

๏ เมื่อนั้น นางมุนพ้อมฝูงสาว นางเกิด
เจ้าอู่แก้วเปนน้อง กล่าวขอ ฯ

๏ พดเพื่อนพุ้นเลยล่วง ล่ากด
รือจัก ยอดาวผัดผ่าเขา คืนได้
รือว่า ภูธรท้าวกือเมือง ท้าวกว่า
ยังเด่า ตะคาบไว้เมื่อพ้ำ เพื่อนพด ฯ

๏ เฮานี้เปนดั่ง แมงเม่าน้อยบินผ่า กองไฟ
แปวดนดูกดวบบึ้ว ไปไหม้
ฮู้ ว่า บาไทท้าวเซ็มแซง พ้นขนาด
พดมากตั้งไปไม้ มืดมัว ฯ

๏ เฮานี้เปนดั่ง ดวงหิงห้อยรือห่อน เทียมแสงได้นั้น
เซินเก็งญาค่อยพึ้ง คำข้อย
บัดนี้ แถนคูนให้เจืองดุน พ้อมเพื่อน
เพิงที่ขอเหนี่ยวเจ้าติดต้อยวอนท้าว ที่เซ็ง ซอบตาย

๏ เมื่อนั้น นางกว่าให้ค้อย ๆ คิดเคียด กำมือ
ผัวตายเต็งไฮ่นา เซียงด้าน
ตั้งมา ยอมมือให้ ขอวอน สินส่วย ดันนี้
ยินบ่อย้านขนช้าง ท่อไย ฯ

๏ แหนงว่า ฮามป่วยส้างเมืองใหญ่ ปะกันหลวง
คำตายไผหลีกหนี รือได้ ฯ

๏ อันนี้ เจ้าหย่าฮ้อนฮมโส้ก ก่าเดา พี่ก้อน
นางก็ ปุนคำดวนค่อยโดม ทังให้
ภูมิเมียนเมือสวรรค์ เสียคาบ
รือจัก อดหยู่ได้คู่พ้อง เพื่อนซัง ฯ

◎ พี่จัก เมื่ออาบน้ำไจได่ เมืองแมน พุ้นแล้ว
วางเฮือนหลังเบ๋าเลี่ย ฮามฮ้าง
เปนคนถ้าล่งล่าร ในโลก
มัดแม่งล้างพอแล้ว เถ่าเลี่ย ฯ

◎ ความโลกนี้ทุกท่าน ยิงชาย
ลางเทื่อ เปนผัวเมียเถ่าไกล กอยฮ้าง
ความตายเพียงมีไจ ระนึกฮอด
ขัมกล่าวไว้แวนอ้าง จื่อจำ ฯ

◎ เมื่อนั้น เจ้าทอดถ้อยสอนสั่ง ทุกนาง
ถ่ำล้ำมือลูบทวง หิวไห้
หยู่เยอ เจี่ยมปางส้อยส่ายไจ แก้วกู กูเอย
บ่อฮ่างได้คืนพ้อม พ่ากัน แท้แล้ว ฯ

◎ หยู่เยอ ชะพู่หน้านางเกิด นางถาว
ทั้งนางขวัญเผ่าแนว นามน้ำ
หยู่เยอ สี่พาวเนื้อนางเวี่ยน นางเกิด กูเฮย
ฝูงหมู่น้องนงหน้า ซู่นาง ฯ

◎ กำเนิดนี้เฮาเกิด สถานเดี่ยว
พอยจัก วางคนตายพากเฮือน ฮามห้อง
ค่อยหยู่ดีเยอ โสภาส้อยส่ายไจ คำบ่า กูเฮย
แม่จัก ต้องต่อช้างชนด้วย สั่งคืน ฯ

◎ ซอบเมื่อ กูหากเมี้ยนมรนาต กางพล เพื่อนพุ้น
สู่เยี่ยะฝื้นกัน เมื่อคูมวางเพิ่งแมน เมืองด้าน
หยู่เนอ ผลควนท้าวหุนบัง น้องพี่ กูเฮย
เฮาอื่น อ้วนหมู่ช้างหนี้พ้อม พ่ากัน ฯ

◎ เจ้าทอดถ้อยสอนสั่ง เสี่ยงวอน
เมื่อนั้น สองคานสลบลูตแค ตาขว้ำ
เทื่อนี้ เวราฮ้ายเวรัง เวี่ยนคอบ
บ่อห่อน ได้หยู่ถ้ำเมืองกว้าง เพื่อนพล แลซาม ฯ

◎ เจ้าอู่แก้วเลยทอด เทตน
เสียงนั้น ในโฮงหลวงซู่คน หิวไห้
เจี่ยมแต่ ทำคนส้างสอนส่าว สิบสี่
รือจัก เปนก่ำพ้าวางไว้ แก่ไผ ฯ

◎ ทุกที่ฮ้องเฮฮ่ำ คำทุข
เบื่อไจเจ็บเวทนา นงย้อย
เทื่อนี้ หกบี่เจ็ดบี่หากเปนบี่ ระดูเฮา แถนอ ?
เพาะเพื่อ เจ้าติ่วล้อยเมื่อพ้า จากตู ฯ

◎ สุดฮ้องไห้แล้วเถ่า ดิ้มโสม
ชลทาไหลหลั่งลง ฟูมหน้า
แต่นั้น ฮมฮมเทียนทั้งเมือง มวนตื่น
ดีแก่ สูรย์ส่องขึ้นควงพ้า ฮุ่งจวน ฯ

◎ ฮื่นฮื่นพ้อมพลพวก ทำคัว
มวนควายงามแต่งแถง แกมส้ำ
เทไปถ้วนพันตัว จูงแจก
ถ้วนส่ำอ้างฝูงเหง้า แต่งตอม ฯ

◎ เมื่อนั้น เจ้าเฮี่ยกถ้อยกอยกล่าว โยธา
เฮาจัก ฮอมกันไสส่งแฮง ฮุมซ้ำ
ชื่อว่า ฝูงผีพ้าลงมา พ้อมฮุ่ง กั่ดี
จักค่อย ป๋าหอกถิ้มซูยล้ม ล่วงแทง ฯ

◎ พุ่ง ๆ พ้อมฟ้าเดือน ยวงเลี่ยง
กิ่งมือกอยกล่าวแชง ขันต้อง
นายจันพ้อมนายจวง ไจเค่ง
ฝูงต่ำน้องนงหน้า หมู่แมน ฯ

◎ ไจเบ่งเข้มชมเคียด กำมือ
ชื่อว่า แถนคูนเชาห่อนกัว ชนช้าง
หลิงเห็น มือดื้อด้วนพายงาม ยังหยุ่
เฟื่อง ๆ ด้างดาดั้น ด่วงมา ฯ

◎ บ่อยู้ กี่หมื่นท้าวเมนมาก มวนพด
ผาอาบดช่อเหลือง หลายถ้อง
เมื่อนั้น ผดควนแก้วเก็งฌา นางกว่า
เมี้ยนเคื่องย้องเมื่อฟ้า คู่ผัว ฯ

◎ ตะพาดนิ้วล่วยล่อด ส่มมะนี่
แยงบัวบั๊กบึ่นแหวน ปะดับเก้า
นางกี่ ดื่ดาชิ้นลิงทอง ทวนย่าง
พดมาถเค้าหลังหน้า ชู่พาย ฯ

◎ เถิงที่ ทันหว่างกว้างผั้งผุ้ม มามวน
ผายพดปะดับแต่งดี่ ดาถ้า
เมื่อนั้น นรินท์ผู้ ผดควน ท้าวฮุ่ง
เดินพวกพ้องยาช้า ชอบยาม ฯ

◎ พุ่ง ๆ ห้างช้างใหญ่ ดาพด
ตี่แก่ ผายผายสูรย์ส่องดอย ดนขึ้น
ผนผนช้างชาวพาง อ้ายหาด
ม้ามากชิ้นสนแต้ว ก่อนพด ฯ

◎ ชาด ๆ ช้างท้าวหนุ่ม ตามมะเฮี่ยว
มวนพดพายก่อนเจือง ไจก้า
ทุงเรี่ยวก้ามกางนา ดาเถิก
กิ่งกิ่งดั้งเลี่ยงฟ้า ด่วงดม ฯ

● ระเพิกพุ้นอ้ายคว่าง หานพาย
ฮมฮม ชาวนาคองกล่าวแชง ขันต้อง
ทุกที่พ้อมกางนา เนื่องหอก
บ่อยู้ กี่ล่างจ้าวคมก้า ก่อมซาง ฯ

◎ ทุกชอกดั้งดั้นทิ่ง นาเพี่ยง
เมื่อนั้น ธรรม์ย้ายกย่างทวน เถิงช้าง
เฮี่ยงพายขึ้นเชาเมิน เมื่อง่อน
บ่อยู้ กี่ล่ำด้างดาดั้น ด่วงคาม ฯ

● ผ่อดู ด้ำท่อนท้าวเมืองใหญ่ พายปะกัน พุ้นเยอ
เมื่อนั้น เร็งโฌกอยกล่าวถาม แหนถ้อย
ฝูงพางก้มวันทา ทูนบาท
นบนอบ เจ้าติ่งส้อยเฮวฮู้ ฮ่างเมือง ฯ

◎ ทันที่ ระพาดพ้อมพ้าวกาบ แกมคาน
มะโนฮมเฮืองเฮือคำ ดี่ได้
ผ่าน ๆ เหลื้อมดวงปาง ผาสาท
เสาไต่ไม้หินด้วน เดือกแป่ง ฯ

◎ ที่นั้น เพิงแต่งตั้งแวนอาด คำวัง แท้แล้ว
แองกาหลานกว่าเมือง เมื่อล้าง
ยังในนั้นพายกะบวน เมื่องทิ่ง
เวี่ยงใหญ่กว้างหลายชั้น ชั่วบูฮม ฯ

◎ เฮียกชื่อ เชียงก่งไว้แกวก่อง ถ้อพด
เขาก็ ขมใจจงต่อทาน ธรรม์เหง้า
พายสานห้องมรโค ดูอาด
ม้ามากเค้าเขาแด่น ระวังเวี่ยง ฯ

◎ ภูวนาถให้น้องท่าน หุนบัง
เฮี่ยกว่า เชียงสมแสนส่วยทอง ทังผ้า
พายเหนือนั้นผาวัง เวี่ยงอาด
พ้ำเดื่อนผู้ เปนเหง้า หยุ่แรง หั้นแด้ว ฯ

◎ ทันที่ ไข่ไข่เหลื้อมทุงแกว่ง ไกวไบ
เฮี่ยกชื่อ เชียงคานแฝงฝ่ายดอย แดนช้าง
นายจวงผู้ ตางคึง นางกว่า จิงแด้ว
มันก็ ผัดผาบช้างชนฮื้อ ฮานเฮา ฯ

◎ ทันที่ ค้ายอาดอ้อมเขาว่า เชียงฮัง
แกวทองเนานั่งปอง เปนเจ้า
ทันที่ พะนังพุ้นเมืองพาน พายนอก
ชี่วาดเผ้าแฝงด้าน ฝ่ายแมน ฯ

◎ เบื้องขอกชั้นเชียงเทส สวงทอง
นายจันท์กินเกิบแดน ทายทู้
ยังในนั้นเชียงทอง ด้านท่ง
บ่อฮู้ กี่ส่ำช้างพลพ้อม พ่ำหลาย ฯ

◎ ที่นั้นเมืองท่าน ผู่ก่งท้าวทันแห่ง กวานแก
พงส่าสายสื้บเดี่ยว เดิมเถ้า
เมื่อนั้น ภูธรท้าวเร่งโฌ ถามปู่
ตนท่าน เจ้าติ๋วส้อยเนาแท้ ที่ได ฯ

◎ ทันที่ ชะพู่พุ้นเมืองไหย่ พายปะกัน แลท่าน
คนหาน ยังในเมือ้งสี่แสน เส็งไว้
เขาก็ ขันแรงถ้าชนพาย ภูวนาถ
นับแต่ ช้างเลือกถ้วนดี่ได้ ตั้งแสน ฯ

◎ เวี่ยงอาดอ้อมพอโยชน์ ยาวไกล
คือมี ในเมืองสวรรค์ลิ๋งอินท์ เอาอ้าง
หอขวันตังเวี่ยนไป เฮี่ยงฮอบ
คูไหย่กว้างสามชั้น ชั่วบูฮม ฯ

◎ ปะกอบแก้วแสนสิ่ง แสนเยี่ย
เขาว่า สมภารเพิ่งตั้งใจ จงอ้าง
นักสนมล้อมเมียแกว เก้าหมื่น
ยูยี่ เจ้าติ๋วช้างตาได้ ตั้งผั้น ฯ

◎ ฮื่นฮื่นช้าท้าวฮุ่ง เฮื่องหาน
โฮโฮ นันเภรี่ลื่นลม ตังก้อง
แต่นั้น เร่งโฌย้ายพานคำ ยกย่าง
ตึ่งคึ่งตั้งพลด้าน ด่วงตาม ฯ

◎ เถิงต่างท้าวทานบั้ว ปางทอง นี้แด้ว
บางาม ผันฮางเซิ่งแกว่งตาว คึ่งพ้อน
ชื่อว่า แกวยอพ้ำทังปวง เปนเขื่อน ก็ดี
จักค่อย ย้อนหอกถ๋มถุยล้ม ด่วงแทง ฯ

◎ เดื่อน ๆ ย้ายช้างด่วง เถิงนา
พังยินเสี่ยงกอง พายเมืองปะกันตั้งดิน ตาพื้น
เมื่อนั้น เก็งฌาผู้ ผดควน นางกว่า
ชมชื่นชื่นเมือพ้ำ สู่ผัว ฯ

◎ ซว่า ๆ เบื๋องแมนม่าน เจี่ยงจัน
ผนผน ยอแพนบัวแบกเกิม แกมค้าง
เดี่ยงนั้นเปื๋องแกวควง ฟ้าเดื่อน
เมี๋ยนหมู่ช้างเขายั้ง ผ่อคอง ฯ

◎ นางก็ ไขเงื่อนถ้อยถามถี่ เถิงเจือง
เขาก็ ปะนมกรนบบอกถวาย แถลงถ้อย
ทันที่ ปะคือเหลืองเหลื๋อมฟาย ๆ ไกวแกว่ง
ม้ามากเค้าเขาแด่น เวี่ยนพด ฯ

◎ มั้นนั้นผู่แห่งเหง้าท้าวหนุ่ม สามมะเฮี่ยว เขาแล้ว
ผัดว่าเฮวฮุม เอาดิงทองท้าวตาย เต้งหย้า
งาเขี่ยวช้างอาวพวง พดสว่าย
ขานั้น ไปเหนี่ยวเจ้าดุ่มฟ้าเจื่องท้าว ช่อยชน ฯ

◎ เบื๋องปากพั๋งววาด ค่ายวง
ยนยนถื่อหอกปุน เปนถ้อง
งาโงงช้างขุนฟอง คูนหมู่
ปะคับพวกพ้องพายซึ่ม เซ็งหาน ฯ

◎ ทันที่ ขะพู่ด้างเฮืองเฮื่อ ดาวคำ
มวนพายสานหยู่ขวา ขนันเจ้า
ขรรม์ยำผู้เปนอาว อ้ายคว่าง นั้นแล้ว
มันจัก ผันผาบเข้าเทื๋อ ฮาบเอา ฯ

◎ เบื๋องพ่างพุ้นพดมาก หานพาย
หลาวทองแขงข่มเมา มันย้อย
ไยไยเหลื๋อมทุงลาย เดี่ยนอาด
ที่นั้นคนท่าน เจ้าดิ่วส้อยเจืองท้าว ท่านลื่อ ฯ

◎ ชาดชาดพุ้นท้าวหนุ่ม แองคอน
บื๋อลื่อเดี่ยนหอกแหลม หลายถ้อง
ฝูงนั้น คนดีไท้ภูธร ท้าวฮุ่ง จิงแล้ว
ใจเบ่งเข้มขมต้อง ต่อทาน ฯ

◎ พู่งพู่ง พุ้นจ่าซ้อนถือพวก พายคัว
มวนพดหานแบ่งเกิม ตามเจ้า
ทันที่ พะนัวเหลืองเหลื๋อมปะคือปิ๋ว เปื๋องแกว่ง
คิ่งคิ่งเค้าแพนด้าน ด่วงมา ฯ

◎ มั้นนั้น ผู่แห่งเหง้าดางยี่ เยี่ยคำ
พงส่าส่ายลื่บนาม แนวง้อม
จ่ำหนองพุ้นเพ็งผาย อ้ายเกื่อน
ด้วนขี่ช้างงาค้อม เคื่องคำ ฯ

◎ เดื่อนเดื่อนพุ้นอ้ายผ่อง ขุนคาน
ควนควน ตี่ฮางแสงด่วงมา มี่ยั้ง
ฝูงนั๋น คนดี่ขั้นเรี่ยงเคือ ง้อมม่วน
ชื่อว่า ฟ้าหยั่นกั้งขั๋นฮอ ฮาบเฮา ฯ

◎ ชาดชาดพุ้นท้าวหนุ่ม ขุนเพ็ง
ทั้งหลายเขาไข่ลือ คนก้า
อันจัก หลิงดู้ถวนเท็งเมือง มี่มาก
พดท่านเจ้าดุ่มฟ้าลื่อด้ำ อะเนกนอง

◎ เบื๋องปากพพู๋ทุ่ม ทังสอง
เขาก็ ยินดีคอมยี่เจือง จอมไท้
ขาวดอยค้าวเดนกอง เปนท่าน ถ้วนแล้ว
เขาก็ ขมขาบไหว้นางท้าว กว่าเมือง ฯ

◎ อันนี้ ไส้หยู่ท้องหากเกิด เปนหนอน แถนอ
นางก็ คนึงใจเจ็บบ่อวาย แวนข้อง
ฮอนฮอนฮ้อนฮมหิว ไห้ไหย่
เดินเผ่าน้องทังค้าย คู่คน ฯ

◎ ผ่อดู ไยไย่ช้างท้าวฮุ่ง เฮียงมา พุ้นเยอ
ยนยนยอ ทุงถายถ่วงถม เถยเข้า
ฮมฮมเบื้องผาดา ฮันผ่า
เมื่อนั้น ฟ้าเดื่อนผู้ธรรม์เหง้า เกิ่ยวทาน ฯ

◎ ดว่าดว่า เบื้องบ่าวแก้วขึ้นซึ่ม ซมหาน
โทมพายสานส่งแฮง ฮุมบั้น
เมื่องๆเหลื้อมคาวแช ขึ้นเผือก
เขาปู่พันไสช้าง ช่อยชน ฯ

◎ เมื่อนั้น เขาเยือกอ้อมฟ้าเดื่อน เจี้ยงจัน
มวนพดเกาเกือนแฮง ฮุมซ้ำ
เสี้ยงนั้นเบื้องสามมะเฮี่ยว เฮื้องอาด
ป้ำหอกซ้องซูเข้า ข่มแทง ฯ

◎ ซวาดๆช้างอ้ายผ่อง เพ็งผาย
ขุนเยี้ยแยงซ่องกาง เกาได้
ดื่ชนช้างพายหลวง ฟ้าเดื่อน
ไพ่พ่องพ้อมพุ่งหอก หลาวแหลม ฯ

◎ อ้ายคว่างเข้าพ้อมพี่ พายขวา
หลิงเหิ่น ชาวเมื่องแขงแบกเกิม กางเข้า
แกววังส้างเชี่ยงกาง กนมาก
พดยิ่งเท้าฮิมน้ำ บ่อเพื่อน ฯ

◎ ทุกปากเบื้องท้าวฮุ่ง ปะดับดิ์
แมนหนาถายเดื่อนตาม เติมพ้อม
ผ่อเหิ่น ผงขุ่ลีขึ้นเมือบน บดมิ่ด
คิ่งกิ่งพ้อมหลังหน้า ชู่พาย ฯ

◎ เมื่องๆเหลื้อมเขนคำ ไกวแกว่ง
อ้ายคว่างผู้ธรรม์ต้น แต่งกน ฯ

◎ ดับแยกช้างซึ่งแง่ วกหลัง
นายจ้น หนพายคื้นฝ่ายหลัง เถยค้าน
หานพายถึ่มซูชน ไสเมี่ยบ
เบื้องซึ่มเจ้าสินล้าน เล่าเติม ฯ

◎ ตำเติบต้องคุงหมู่ นายจัน
สามมะเฮี่ยวกวนก่อนทาน โทมเซ้ำ
หลานนี้ ขุนพดผู้ตางตา ภูวนาถ
ไสขึ้นช้างดอมเจ้า เบ่งชน แท้รื้อ ฯ

◎ ซวาดๆเบื้องอ้ายคว่าง คูนมา
มวนพดตามตื่มแฮง ฮุมบ้าน
แฮงคอนขึ้นมหานิล เถยไส่
ฟ้าเดื่อนค้านหนี่ฟ้าว พั้งมัว ฯ

◎ ฝูงไพ่ล้มละเคื่อง ตายมวน
ดิ่กองเกาไห่หัว เอาอ้าง
เมื่อนั้น ผดควนแก้วเก่งฌา นางกว่า
เหิ่นไพ่ม้างดูฮ้าย บ่อได ฯ

◎ นางก็ ดับแยกซ้างไส่ผ่า ฐชน
หานพาย ไส่หลาวทองเกี่ยวกน เกาไค้
ขุนยนพ้อมเพิ่งพัน อ้ายผ่อง
ขอฟาดได้หัวช้าง ซ่อยอาว ฯ

◎ แกวก่องพ้อมพ้ำเลื่อน มวนมา
ฮมฮม ชาวเชี่ยงเคือแต่งดี้ ตาถ้า
นายจันผู้ตางคน นางกว่า
แยงซ่องหน้าอ้ายคว่าง คนเซิ่ง ฯ

◎ ส่ว่าส่ว่าเบี๋องแมนมาก มวนพาย
ขุนเพิ่งไส่เกี่ยวทาน โทมเข้า
หลิงดู แกวตายล้มเลี้ยนกัน เต่งเตื่อง
เบี๋องบ่าวง้อมคนก้า ติ่งเดี่ยว ฯ

◎ ผ่อเห็น เพี๋อง ๆ ช้างอ้ายคว่าง มวนมาพุ้นเยอ
ฮมฮม พวงพูยูงแบกเกิม แกมหน้า
หลิงดู ผาดาล้วนกางนา เดี่ยระดาด
คุ้มมื้ดเพี๋ยงลมพ้ำ ส่งฝน ฯ

◎ เที่อนี้ เลิกทุ่มดันเหลื่อที่ ทุกแคน
ฝูงแกวหนพ่ายคื้น ดูฮ้าย
นายจันพ้อมแมนฟอง พ้ำเลื่อน
ย้ายหมู่ช้างชูเข้า ข่มแทง ฯ

◎ อ้ายเกื่อนถื๋มถุยต่อ นายจัน
ขุนเยี่ย แยงแมนไฟแกว่งตาว ตกขว้า
เอาหัวฮ้องเฮี่ยงแส่ง ดูนไห่
ดูบ่อฮู้ว่า ก้าบ่าวง้อมใจก้า ซ่อยอวนท่านรื่อ ฯ

◎ โผ่โผ่ค้านคนตุ่ม เต็มนา
ทวนทวน ตี่ฮางแส่งไล่ตาม เติมซ้ำ
เมื่อนั้น สี่ควนแก้วเก่งฌา นางกว่า
จัดไพ่พ้ำฟุนฮ้าย ฮ่อแพน ฯ

◎ เอิ๋นต่าน้องฝูงหมู่ เจี่ยงจัน
สังมา ยืนแคว่นกัวไล่ตาย เต่งต้าง
สิงทองย้อยมันแหลว ฮำปาก
ผัดว่า ได้ต่อช้างเจื่องเจ้า ดูกจอม ฯ

◎ ให้เบิ่งถ้อยเถิงหมู่ เจี่ยงจัน
เฮาจัก ฮอมพลกองไฮ่เดี่ยว ดางแล้ว
กูก็ คนิงดูต้านแดนผัว พ้อมพี่ พายพัน
มักแห่งห้องนครแก้ว กว่าหลัง ฯ

◎ บอกเพื่อน ให้คว้ี่ต้างตาเหยี่ยด ยายพลเที่ยวเถิ๋น
ผัดว่า แยงพานค่ายเจื่อง ใจก้า
เมื่อนั้น ยนยนย้ายสิงทอง ดูนหมู่
ไพ่พ้องถ้าวดาวแด่น แกมพาย ฯ

◎ พู่พู่เบี๋องแมนมาก มวนมา
แองคอนผายผ่าโส่ม ไส่เข้า
สวานงาช้างนายจัน ไจนวัถ
เที๋ยนสิ่งเหง้าฮุมพ้อม พาบเต่ง ฯ

◎ อ้ายผ่องเปี๋องขอฟาด นายจัน
ขุนเพิ่งไส่ซ่อยแฮง ฮุมเข้า
พั้งยืน เสี่ยงนันก้องบนดิน ดาสนั่น
เมื่อนั้น แกวเฮื่อกผู้ธรรม์เหง้า ออกทาน ฯ

◎ อ้ายคว่าง ขึ้นขี่ช้างซึ่งเกิบ กุมเอา
เลี้ยคนหานดูกแมน มรเมี้ยน
แต่นั้น ดูเบาเบื้องนางงาม ทุกหมู่
เขี้ยนไผ่ฟ้าฝูงต้น แต่งดี ฯ

◎ ชู่ชู่เบื้องฟ้าเลื่อน ดงมา
ผัดว่า ตายเปนผี่พ่ามวน ดางแล้ว
สวานงาช้างสามมะเฮี่ยว ฮุมผ่า
จัดบ่าวแก้วเกาพ้อม ซู่มือ ฯ

◎ สว่าสว่าด้นเหลือที่ ทุกพาย
ซื่อที่อ ไทเงินยางแยกมวน มาอ้อม
นายจั้นถิ้มถุยชน ไสผ่า
งาก่องค้อมเมาบ้า เบ่งมัน ฯ

◎ คำเติบ ต้องบู่พ้นช้างเพี่ยก พัดหนี้
โฮโฮนันซู่พาย คุงฟ้า
เขาก็ ฮมดีช้างอาวพวง พอพ่าย
แกวโอดก้าคิ้งง้าว โห่เหิน ฯ

◎ เมื่อนั้น เบื้องบ่าวง้อมพัดอว่าย เติมอาว
เลินเลินทังไช่ลือ เดยเช้า
หานพายขึ้นหลาวทอง ทวนผ่า
ไผ่พ่องพ้อมกั้วหอก ฮุมแทง ฯ

◎ นางกว่า ผู่ผ่านพื้นเมืองไหย่ ปะกันหลวง
ผัดว่า แยงพานคำดูกจอม ไจก้า
ลิงทองย้อยมันแหลว ฮำปาก
เฮาจัก เมี้ยนซั่วขึ้นเมือฟ้า เพื่อนพรหม ฯ

◎ ทุกที่เบื้องคาวแกว่ง ผานผาน
ผนผนฝูงไผ่แมน มวนเช้า
ฟังยิน แกวหานฮ้องเสียงสะหาว ทุกหมู่
เสี่ยงสนั่นเท้าดินฟ้า เพิ่งเพื่อน ฯ

◎ ซู่ซู่ เบื้องบ่าวต้นนางกว่า กอยหาน
ฮมฮม ถือผาดาแบกเกิม แกมต้าง
อาวพวงเท้าโทมสาน ไสผ่า
ซ้างต่อช้างขึ้นฮือ โฮบงวง ฯ

◎ สว่าสว่าอ้อมระวังแวด ฮุมเอา
เทื่อนี้ เสี่ยคนขันบ่าวนาง จมถ้วน
ฝูงเขาเบื้องแกวคาง ฟ้าเลื่อน
ถือว่า เมี้ยนชั่วซ้ำเมือฟ้า บ่อแหนง ฯ

◎ บัดนี้ พลเพื่อนล้นเหลือมาก ทุกประการ
ยังเล่า ผีนกันมาคั่งซาย ไหลแล้ง
เทื่อนี้ ดูบางเบื้องพายเฮา ฮามมากนักแล้ว
ไผหย่าฟ้าวพังฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

◎ บ่าวเพื่อนพ้อมทุกปาก ปะดับดี
เฮาจัก แยงบาหานดูกจอม ไจก้า
เมื่อนั้น มุนดีผู้ตางตน นางกว่า
สับแยกช้างไสสู้ ผ่าขน ฯ

◎ ซว่า ๆ เบื้องท้าวฮุ่ง เฮืองหาน
ขุนเพ็งทังไซ่ลือ เดยเช้า
สนสนพ้อมชาวพาง อ้ายหาด
แยงซื่อหน้างัวเจือง พายแกว

๏ ซาดซาด ช้างบู้พั้นพวงส่วาย ซัดหา
แกวแกวเสี่ยงแล่งพด เมื่อหน้า
ฮมฮมเบ้องแมนหนา หนุนต่อ
อ้ายผ่องผู้ใจก้า กล่าวแชง ฯ

๏ สับแยกช้างไส่ฮ่อ กอยหาน
ขุนเยี่ยแยงหมู่หลวง หลุยเข้า
หานพายเบ้องขอคำ เงื่อดแกว่ง
เทียนสิ่งเหง้าฮันช้าง ซื่อชน ฯ

๏ ทุกแห่งพ้อมพ้ำเลื่อน มวนมา
เสี่ยงอื้อคนตั้งดิน จั่งขว้ำ
เมื่อนั้น บุญกันแก้วเก็งญา นางกว่า
ย้ายหมู่ช้างเมื่อหน้า ข่มพด ฯ

๏ เถ้าจ่ำซ้อนเห็นง่าย ดูดี
ไสพายโสมต่อชน ชูเข้า
งาฮีผู้ สิงทอง นางกว่า
ช้างเพี้ยกฮ้องสะเทิ้ยนทั้น ทั่วนา ฯ

๏ เถ้าจ่ำซ้อนหน้าหล่ำ บังยัง
วังวังตกคะมะใจ หยุดย้าน ฯ

๏ ภูไชยท้าวฮ้องว่า วายมิ้ง
แองคอนเลยผ่าโสม ไสเข้า
คิ่งขอเบ้องเซนคำ เงื่อดแกว่ง
บ่อฮู้ กี่หมู่เต้าเดินพ้อม พาบเกา ฯ

๏ แต่นั้น ผู่แห่งเหง้าเดินแค่ง มุนดี
สูหย่า ดูยิงเบาตั้งไย ยองน้อย
หวังจัก เอาตายได้โดยดี้ ดูง่าย
เทิ้ยนย่อมฮ้ายเฮาฮู้ ข่าวเลิง ฯ

๏ แม้งนิ่ง เถ้าจ่ำซ้อนพอยอว่าย พัดมา
ไสพายเถิงหมู่หลวง หลุยเข้า
สวานงาช้างคนเชิง ง่วเฮื่อก
ไพ่พ่องเค้าฮุมซ้ำ ซื่มชน ฯ

๏ พ้ำเลื่อน ไสชั่นช้างชนซื่อ หานพาย
เสี่ยงอื้อแกวแล่นมวน มาได้
คอนชายขึ้นคูนเมือง ตามพ่อ
นางกว่าให้ขมค้อย เคี่ยดใน ฯ

๏ ควั้น ช้างแต่ต้นพระก่อ เปนเฮื่อน หนี้แล้ว
เบื่อใจเจ็บบ่อวาย แวนข้อง
เฮาจัก มวนพดซ้ำหัวพาย เมี้ยนคาบ
ผัดว่า ขึ้นสู่ห้องพิมานฟ้า เพื่อนผัว ฯ

๏ ยาบยาบเบ้องดาวแกว่ง ผานผาน
ยนยน ยอแพนบัวแบกเกิม กางเข้า
หานพายถิ้มถุยชน ไสเบิ่น
ไพ่พ่องเค้าฮุมพ้อม พาบตี ฯ

๏ ต่ำเดิบต้องงั้วเจื่อง จมมวน
ฝูงแมน ตายเปนผี่พ่ามุน เมื่อฟ้า
เอาหัวฮ้องเฮี่ยงเสี่ยง สูนโห
สูบ่อฮู้ว่า ขายี่เจ้าทองถ้าน ดูกจอม กี่รือ ฯ

๏ โผ่โผ่เบ้องแกวพ่าย เหลือนา
ขุนเยี่ย ฮอมแพนหางส่วงชู ไสเข้า
ฮมฮมเบ้องผาดา เถี่ยนผ่า
บ่อฮู้ กี่หมู่เต้าเดิมพ้อม พาบมา ฯ

๏ แต่นั้น แถวแตกต้านคืนพาก พัดพล
ฮมฮมดวาด่วงแทง เทียมร้าง
คนตายเพี้ยงคือขอน กางไฮ่
คิ่งคิ่งพี้นนากว้าง ทุ่มนอง ฯ

๏ ฝูงไพ่ล้มเดียนคุ่ม ตายเต็ง
ทวนทวน ไทเงินยางตื้มถอง เกาค้อง
เทื่อนี้เปนดั่ง ปาแปนน้ำในวัง บกขาด
นกนากฮ้องบินเค้า เคี่ยนมา ฯ

๏ แม้งนิ่ง สูรย์คลาดค้อยใกล้ค่ำ ออระชอน
คับคา เห็นแหลวคำคั่งบน บินเค้า
อันนั้นรือบ่อ ภูธรไท้จอมหัว ท้าวกว่า กูนี้
เดินคุ่งเต้าเอาน้อง เพื่อนเพา แลซาม ฯ

๏ ฮุนที่ฮบเพื่อนม้างหลายถ่าย จมมวน
ยังท่อ เงินคนเฮาแต่พัน สามฮ้อย
ส่วนจัก กวนกันซ้ำหัวพาย เมี้ยนคาบ
คือคู่ พี้นต้นน้อยบายม้วน ไล่ไฟ ฯ

๏ ผ่อดู ทุกตาบม้าคับท่ง ยิงกง พุ้นเยอ
ไหลมวนมาดั่งดิน จักขว้ำ
หลิงแต่ กงแดนด้าวยางกาว กากาด
เดื่อนเดื่อนด้นคือน้ำ ยื่งมา ฯ

๏ รื่อจัก บ้านแม่น้ำให้ขาด เงินวัง นี้ซาม
ฮอยที่ แถนคูนบาลูกจอม ใจก้า
อันนิ่ง เวรังด้วยปางปะถม เถิงมาปตนแล้ว
ผัดว่าขึ้นสู่ห้องพิมานฟ้า ฮอดสถาน ฯ

๏ ผ่อเห็น ทุกตาบพุ้นพลเพื่อน เติมมวน
พิ้นพิ้นปานดั่งไฟ เตื่อนห้า
กวนกันเพี้ยงเบื่อปา น้ำจุ่น
เสี่ยพวกพ้องฝูงก้า แบ่งบาน ฯ

● ช้างท่าวล้มเดียนมุ่น มุดไป
โฮโฮ ชาวเงินยางโห่โฮ คุงฟ้า
เมื่อนั้น โสมไวแก้วเก็งฌา นางกว่า
ขอข่มช้างตัวก้า เกี่ยวชน ฯ

๏ สว่าสว่า เบื้องบ่าวแก้วท้าวฮุ่ง ฮุมพั้น
หลิงดู ในนาแดงเลือดคน คื่อน้ำ
อาวพวงขึ้นมหาจักร กวนผ่า
ป้ำหอกซ้องฐูเข้า ข่มชน ฯ

๏ สว่าสว่าอ้อมวกแวด ฮุมเอา
ยนยน ไทเงินยางแยกมวน มาอ้อม
ฝูงเขาขั้นเชี่ยงเคื่อ คนขนาด
สว่าสว่าซ้ำฮุมพ้อม พาบเต็ง ฯ

๏ ชาดชาด ช้างจ่าซ้อนฐูแวด วกหลัง
ขุนเพ็งไสซั้นตาม เติมเข้า
หังหังม้ามวนกง ไกวแกว่ง
อ้ายคว่างอ้อมระวังไว้ ชั่วไกล ฯ

๏ ผู่แห่งเหง้าท้าวหนุ่ม แองคอน
ไสพายแยงหมู่หลวง หลุยเข้า
บุญกันเจ้าเก็งฌา นางกว่า
ยินบ่อย้านสังแท้ ท่อไย ฯ

๏ เฮาจัก คำเติบให้ไทซ่า ลือซา
เทพไผห่อนเพี่ยง เพิ้งเพียง
เดินเซาให้ดาดู ทุกปาก
ฝูงนี้ ตะแต่น้อยนางเลี้ยง ซ่าย ฯ

๏ บ่อหลากหน้าเปนปึ๋ก ตันจัตว์
รือจัก บินปอมไปลอยคื้น ฮายหน้า
กูก็ ซัดใจดั้งดอมผัว ก้วนรนาร
คิดบ่อซ้าชนเกี้อ ต่อตาว ฯ

๏ วอฟาดได้ช้างซื่อ ลิงทอง
ดุงอาวพั่นชู่มือ มื้ยั้ง
ยังส่องท้าวธรรม์ยำ แกวเอื้อ
กินพ่างพี้นชั้นชื่อ เชี่ยงกาง ฯ

๏ ฝูงหมู่ คนเล็กลั้นยังท่อ แสนปาย
ยนยน ยอผาดาเลื่อนกน กางเช้า
หานพายพ้อมคำเค็ม เดินแต่ง
ค้ายลิ่งเหง้าเมื่องด้าน ปู่พวง ฯ

๏ ให้แส่งข้าฝูงก่อน ก็หลื
ยอพลเลยล่วงกอย เกาพ้อม
นางเมื่องต้านเปนผี้ มิหย่อน
เฮาจัก แยงง่ายค้อมพอหลั้ง หลมตน ฯ

๏ แต่นั้น ทุกท่อนท้าวเมื่องไหย่ ไหลหลาย
ปึ๊นไฟปานห่าฝน เดื่อนเก้า
หานพายถึ้มบุญวัง วางผ่า
ค้ายลิ่งเหง้าแกวแย้ บ่อเพี้อน ฯ

๏ ปั๋ดเปี็บช้างนางกว่า ลิงทอง
ผาดาเดี่ยนหอกแหลม หลายชั้น
ขุนเยี่ยพ้อมนองส้าน ไส่ส่ง
แกวเงื้อดค้อนคนล้ม ไล่ตี้ ฯ

๏ อ้ายบั่งเบี๊องขอฟ่าด หานพาย
บุญวังวางเพี่ยกหนี้ ละเทื้อนฮ้อง
คอนชายถึ้มคุนเมือง เดิมพ่อ
แกวจุดจ้องเกาละท้าน ทั่วบน ฯ

๏ ทุกปาก เปี้องชั่นช้างซัดฮ่อ ฮุมชน
สนสนสานสอดงา คุงเค้า
ภูธรไท้เร็งโฆ ยินม่วน
พระบาทเจ้าทงเลื้อ ส่อดแสง ฯ

๏ อ้ายคว่างผู้ไจด่วน ตางหลาน
บุญวังแยงแวดแกว ทุกก้า
ผาน ๆ ช้างเพ็งผาย เยี่ยเกื้อน
เปนดั่ง น้ำทุ่มถ้วมนองล้น ทั่วดิน ฯ

๏ เลื่อน ๆ เท้าทุกที่ ธรรม์ขวาง
ผี้นผิ้นนั้นชู่พาย พอยหล้ม
แต่นี้ ดูบางเบ๊องเก็งญา นางกว่า
ฝูงบ่าวน้อยเลยล้ม คั่งคู ฯ

๏ ฮบฮาบม้างหลายถ่าย กะจัดมวน
หานพาย ฤยลิ่งทองฮึ่บฮุม สวานช้าง
เก็งญาผู้ ผลควน นางกว่า
ง้างหอกก้าแทงเถ้า ถิกแชน ฯ

๏ ซาด ๆ ย้อยลงเลือด พอหว
หานพาย ทังขุนเยียพ่ำแคน ทุกพ้อง
ดินบึ๋วขึ้นเมือบน คุมมืด
แต่นั้น ฝูงลูกน้องนางท้าว ท่าวมวน ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องเจืองฮุ่ง ฮุมเอา
ขุนชาย กวนเก็งญาลวดเลย ตกช้าง
โสมเสลาเมี้ยนมรนา ละคาบ
ไพ่พ่องง้างดูหน้า บ่อไช่ชาย ฯ

๏ เขาจิ้ง เงือดดาบก้าเยงแม่น ตัดคอ
มันนั้น นางเมืองหมายมุ่งจอม ไจก้า
ทมทมพ้อนยอหัว เหินโห่
เวี้ยงแตกพ้อมตะวันซ้าย ชั่วแลง ฯ

๏ โผ่โผ่เข้าเมืองไหย่ ปะกันหลวง
ฝูงแกวเขาตอบไป ปิ้นค้าย
เสี้ยงนันเค้าซึ่งกัน คับคั่ง
พ่องแบกเที้ยนทังค้าย คู่คน ฯ

๏ ยั่งยั่งเหล้อมต้วเผือก แพลาย
ยนยนเขาชู่คน มวนเค้า
ท่อว่า ตาดูถ้วยพายวัง ท้าวกว่า
ยาได้เข้าซึ่งส้อย ที่เมือง ฯ

๏ สว่าสว่าม้างทุกแห่ง เทคัว
คำเหลืองยูไพ่ชม ซึ่งได้
ภูธรท้าวจอมหัว ให้กล่าว
เที้ยนหมู่ ฝูงสอดค้างเขาเว้น หย่าซึ่ง ฯ

๏ เบื้องบ่าวง้อมหนแห่ง เชี่ยงเคือ
ทุกคน ยอไหคำว่าดี :อาอ้าง
งัวควายล้นเหลือหลาย ทุกแห่ง
เสี้ยงแซกฮ้องฮมฟ้า ทั่วเมือง ฯ

๏ บ่าวแล่นอ้อมเอาหมู่ สาวฮาม
นางดาเฮืองไส่หลาย หลังช้าง
บางามเจ้าเจืองลุน ภูวนาถ
ให้เหยียดค้างระวังไว้ แหไป ฯ

๏ ซาดซาดซ้างซัดแทบ เที้ยมเกย
ภูธร ลงพานคำสู่สถาน คนไหว้
หลิงเห็น วันไสซ้ายปางทอง เหล้อมหลั่ง
เสาก่อไม้หินเกี้ยง ก่อมกม ฯ

๏ ตะแบ่นหน้าหลิงถี่ ทุกลัน
คอนชายคัดชอบไจ เจืองท้าว
มันแส้วงขึ้นเฮือนแกว ตางยี่
เข้าตอบย้าวเมือห้อง แท่นคำ ฯ

๏ เลยล่วงขึ้นเถิงที่ หอสูง
ธรรม์ยำเปนแม่เมือง ยินซ้าย
นางแก้วไอ้อาฮม ยินยาก
เที้ยนแต่ เปนแม่หม้ายมรเมี้ยน ลวดเหงา ฯ

๏ เจ้าอู่แก้วมัวมาก ยินกะสัน
สูก็ เอาสองสาวนั่งเฮี่ยง พยาพุ้น
แองคอนฮู่ปุ่นเสี้ยง กอยกล่าว
คอนค่อยน้าวคำเกี้ยง กล่าวงาม ฯ

๏ เผือมา ถามข่าวแก้วกัลเยส มเหสี
โฉมงามสันดั่งอินท์ เมืองฟ้า
ควนที่ กสัตราเจ้าเจืองหาน หุมมาก แท้แล้ว
สองจิ่งหน้าเกาก็ง ก่อมนอนแลซาม ฯ

๏ เมื่อนั้น เถ้าแก่ฮู้ฮับพากย์ สองขุน
ตนนางสอนผูกผม ปี้นี้
ให้ท้าว ไปดูชั้นซาวถั่ว ฝูงไหย่
น้องท่านนี้ยังน้อย ไบ่พอ ว่าเนอ ฯ

๏ ขาจิ่งคืนคอบ ภูไซท้าวทังต่วน โดยพลัน
เถิงบาหานนอบทูน ถวายไห้
ธรรม์ย้ำต้านพอใจ ชมชื่น
แม้งนิ่ง วันมืดไม้บังข้อน ขอบเขา ฯ

๏ เจ้าหมื่นม้าวไปอาบ มาโฮง
ซาวเฮาแหนแห่เชียง ดูด้าน
เยี่ยวแกวตั้นเดินมา ปอมดอบ บ่อยู้
ไล้หยู่ท้องเต็มแล้ว ถวดเสี่ย ฯ

๏ อ้ายคว่าง ไห้บอกข้าแหนแห่ ถือเวียง
เมี่ยแกวนั้นพ่านอง หิวไห้
เมื่อนั้น ขุนเยี่ยต้านคำควน โดยฮื่บ
เฮาม้างได้โดยฮ้อย ที่ปะกัน ฯ

๏ อี่ดูสู่หยู่บ้านแสนส่วน คาใจ พุ้นเด
เยี่ยวขวันออนเพื่อคนึง เถิงท้าว
หานพายต้านชมคดี ดอมยื่
เฮาฮื่บ น้าวนอกฟ้ามานั่ง นครขวางแท้แล้ว ฯ

๏ ผู่แห่งเหง้าเฮวฮื่บ คืนเมื่อ
เอานางมาหยู่คอม ดูช้อย
เรียงเคือนั้นนาหลัง บ้านเก่า
ไว้แห่งบ้ำเปนเหง้า หยู่หอม ฯ

๏ พายเล่าต้านคำกล่าว ทุกปะการ
ยนยนยอพาทพิน ทูนท้าว
สี่คานพ้อมเสวยแลง แล้วอาบ
ปะดับหมู่ง้าวงามห้าง แห่ไป ฯ

๏ ยาบยาบพ้อมเพ็งเกื่อน แองคอน
ผาลาเลียนแห่เจือง จอมเจ้า
เถิงที่ หอควนแก้วเก็งญา นางนาด
ซะพู่เหน้านอนล้อม หมื่นปาย ฯ

๏ บ่อขาดห้องเฮืองเฮือ หอคำ
นางก็ ปี่ปายเสียงอ่อนถาม ทักท้าว
ธรรม์ย้ำฮู้ฮับขาน แซม่วน
เขาก็ เซิ่งซ่าเจ้าใจแจ้ง หากสงวน ฯ

๏ งามฮุ่งเนื้อในส่วน ถือทวง
นางบ่อ เคยนอนสองสวากกัน การรู้
บาไทท้าวถือเมือง ซับซิ่ง
ใจบ่อพั้งบาท้าว ค่อยโซม ฯ

๏ ฮักฮูบ น้องไหย่หน้าจาวจิ่ง จิงหุม
โฉมงามดูฮาบคิ่ง ขาวตั้ว
กะพูมเก้าเกสี เขียวขอด
เจ้าติ่วส้อยชมไกล้ ก่อมเฮียง ฯ

๏ นัวเนนนัวกุมกอด แอวบาง
อาวพวงถดม่านถาย งามถ้วน
สองสวานกิ้งสังสาร ต่อหน้า แถนอ
เนื้อแนบนัวขาวแจ้ง ดั่งเขียน ฯ

๏ เจ้าอู่แก้วใจสั้น หวักหวัก
เสี่ยงสาวโอยอ่อนวอน วานท้าว
บากอดน้องนงเสงี่ยม เฮียงพ่าง
เปนดั่ง นางเทพค้ายนครฟ้า ฮอดสถาน ฯ

๏ ท่านก็ถือว่า พ่าง ๆ น้ำใจไค่ กินเย็น แท้นอ
ตะกานยังแม่นไน เมืองฟ้า
บาก็ ซิ่งเอาได้เปนเมีย เจ้าใหย่
นับแต่ ได้แผ่นหล้าไดเพี้ยง ไบ่ปาน ฯ

๏ ท่านว่า ไม้ใหย่หน้าซ้องช่อ ชมฝน
ชะบุใบแบ่งบาน หอมเฮ้า
อันว่า ตนนางแก้วในปะกัน งามยิ่ง
เจื่องยี่ได้เปนเหน้า แนบนอน ฯ

๏ เมื่อนั้น น้องจิ่งต้านคำกล่าว แชวาน
ออระชอนเสี่ยงส่งความ โฉมเถ้า
เปนแต่ บุญหลังสอยสวานแนน เคยคู่
เจื่องยี่ได้เปนเจ้า หยู่หัว หนี้แล้ว ฯ

๏ ดูก็ ถอนหยู่ย้ายเฮือนกว่า สอนสาว
บัวนางคับคั่งแซม ไซยค้อง
ดูดั่ง แนวนามเชื้อชาวเดียว จักค่ำ ก็ตาย
เทื่อนี้ บุญแบ่งให้เปนข้อย ซว่างเจื่อง ฯ

๏ ชอบว่า น้องหากซ้ำตกถ่อย ถวงถาม บ่อฮู้
ขันค่อย เนื่องความขอสั่งสอน ดูข้อย บ้างแด่
บาก็ กอยคำต้านตามคดี กอยกล่าว
หย่าว่าเฮียมแผกถ้อยถามฮู้ ซู่อัน ฯ

๏ พอเมื่อ เดือนค่าวซ้ายลับเมฆ เมโฆ หุ้นเยอ
เมื่องหลวงสงัดบ่อนนั้น คักไค้
เมื่อนั้น เร่งโฉมท้าวทังนาง นิทธะเน่ง
เค้าอั่นฮ้องเฮี่ยวไม้ เมื่อวอน ฯ

๏ ผ่คะหึ้ย คั่นทีเบิ่งขึ้นเฮืองเฮือ ราตี
คอนคอนหลับชั่วยาม ยังผ้า
แม้งนิ่ง นาทีค้อยเถิงยาม ไกลฮุ่ง
ดึ่แก่ ดาวดาดข้อนควางฟ้า ไก่ขัน ฯ

๏ สูรย์พุ่งขึ้นเขาขอบ สากล
เสี่ยงคนเดินแต่งค้ว ควายช้าง
เมื่อนั้น ผดควนท้าวทังนาง แล้วตื่น
เจ้าโลกกว้างสงน้ำ ออกมา ฯ

๏ ฮื่นฮื่นข้าแหนแห่ ถือตาว
ภูธรเนาแท่นคำ คนเฝ้า
ฝูงสาวใช้ยองาย มาพ่าง
เจ้าติ่วส้อยเสวยแล้ว เถิกถอย ฯ

๏ สะพาดพ้อมคอนคว่าง หานพาย
กอยคำเถิงปู่พวง ขาพ้น
ทังหลายชั้นเชียงเคือ เพิ่งเกื่อน
เบื้องบ่าวต้นเยียซ้อย ใช่ถือ ฯ

๏ ฝูงเพื่อนพ้อมเนานั่ง ในสถาน
ยอมือทูนป่ำลื้อ บาท้าว
บุญสูงต้านทุกปะการ แหนกล่าว
กาก่องก้าวผมได้ ลูบมัน ฯ

๏ เจ้าอู่แก้วเทียมพ่าง พยาเจื้อง
ดูใสสันสิงอินท์ พายฟ้า
เฮวเฮ่ง ปุนเบื้องใช้เชินสัว ฝูงใหย่
ทั้งส่ำน้องนงหน้า ซู่นาง ฯ

๏ ไย่ไย่พ้อมปงฮอด ในถาน
หลิงดู โฮงขวางคับคั่งค้น เต็มห้อง
โสมความเหน้าเมียแกว สี่สอาด
ทุกที่ซ้องตาสั้น ผ่อดู ฯ

๏ คอยเคียมคิ้วคำคาด คิงควน
ซะบุเมื้อนั่งเนือง ปะนมท้าว
เมื่อนั้น นรินท์ฮู้ ทวนคดี โดยพากย์
น้าวกล่าวถ้อยแซเฝี้ยน ซู่นาง ฯ

๏ ซะควากหน้าเมื่ยกว่า สามพัน
คิงบางงามส่ำบวน บานหน้า
ฝูงนี้ ซาวเดียวด้าวแดนปะกัน กงราช
ฮู้ว่า บุญท่านเจ้าลุ่มฟ้าพอยได้ ต่างแดน นั้นดายฯ

๏ เมื่อนั้น เอื้อยเพื่อนพ้อมทูนบาท บาไท
ถางนาง เปนพงสพันธุ์ฝ้ายเมน เมื้องท้าว
ถางนางเชื้อซาวไกล กงเทส
บุญท่าน เจ้าหมื่นม้าวเขาส้อง ส่งมา ฯ

๏ ผู่พ่าส้อยตกเกส เบื้องแหว
ตาไหลเหลี่ยวเหลือดคอย คือแย้ม
แสแหเนื้อคำแดง ดูสอาด
กาก่องแก้มปางซ้อย ซอบดู ฯ

๏ เคื้องจัก ลุกแต่ฟ้ายังหยาด ธรนี
จะบุคิ่งงามฮาบคำ ควนย้อง
เฮี้ยกซื่อ สี้พาวพันทุกนาง ในทื่บ
ดูฮาบเค้าแขนบ้อง แปกเซื้ยน ฯ

๏ พ่อมัน กินกิ้บก้านาปาก ขอนขวาง
ลื้อเกี่ยรตกต่างไท ยอย้อง
คอคางคิ้วเพิงโสม ใสส่อง
คือคู่ เทพท่อนบ้องแปงไว้ ไบ่ปาน ฯ

๏ กาก่องเนื้อลิบลี้ สอนถอน
พ่อมัน กินเมื้องแดนบ่องทวาร ทายทู้
สามพันเชื้อสาวสนม ของข่าว
ฮู้ ปากต้านตุนซ้อย ซอบใจ ฯ

๏ ผู่นิ่ง ผิวผ่าวเนื้อเขาว่า นางแมน
ดูสีใสสิ่งคำ เคียนเนื้อ
คอแกวนเก้าเกสา เสลี่ยวคาด
เปนส่ำเนื้อแนวน้อง กว่าเมื้อง ฯ

๏ พระบาทให้อ้ายกว่าง ควนเอา
ทำเบืองยูนั่งปอง เปนเจ้า
ผู้อัน คิงกมเพี้ยงคือเหลา ขาวผ่อง
คือทั่วเท้าดินฟ้า ไบ่ปาน ฯ

๏ ย่องย่องเนื้องามเงือน อินท์เขียน
เฮียกชื่อ นางนงคานถึงอินท์ เอาตั้ง
เคืองแยงให้อาวพวง ผู้อาด
ไหย่บ่อน้อยนงหน้า เกิ่งโฉม ฯ

๏ ผู้อัน เนื้อดเนื้อดพุ้นนางนาด ตาไหล
กะโจมหัวปั๊กบื่นคำ ควนย้อง
เคืองปั้นให้เพิงคน อ้ายเกื่อน
ถาวถ่ำน้องปุนไช้ ถี่ขุ้น ฯ

๏ ผู้อัน ขอกเงือนพุ้นขึ้นชื่อ นางอินท์
ถุงตามันอ่มเมือง ทังช้าง
นรินท์ให้แองคอน คนพ่าง
คิดเมื่อ เขาถ้มช้างไกลง้อม ม่วนเมือง ฯ

๏ เมื่อนั้นพระค่อย ต้านฮ่างถ้อยแถลงชอบ ชมคุน
พอยจิ่ง เนื่องพลมาฮอดถุง ทังบ้า
เทื่อนี้ เฮาเทได้แสนนาง ถ้อยมาด
ถุถาภ ได้ตุ่มฟ้าปางนี้ ดั่งผั้น ฯ

๏ ผู้อัน แวนสอาดเหลื้อมไสส่อง ส่งวาด
เกสาสีชุ่มมัน มวยเก้า
เฮียกชื่อ นางงามพันสงสาร เสมอวาด
คิงฮาบเค้าแขนถ้วย ส่องคำ ฯ

๏ ถาวถ่ำเชื้อเคี่ยระดาด พอพัน
ฝูงนี้ แมนเฮียวนำส่งเถิง ถวายท้าว
เคืองปั้นให้ขุนเพ็ง เพิงคู่
มันนั้น เคยผ่านย้าวหอมเชื้อ กว่าเมือง ฯ

๏ ผู้อัน ชะพู่หน้าไสส่อง พะแขไข
เมือง ๆ ปะดับบื่นคำ กวมเก้า
โฉมไวอ้อยเอาใจ จงสอาด
เฮียกชื่อ นางถอดฟ้าลงเต้า ไบ่ปาน ฯ

๏ เปนเผ่าเชื้ออามาตย์ แมนไฟ
มีของคานเคื่องนาง นับถ้อย
บาก็ ปงใจให้แองผาย คนพ่าง
มันก็กุ้มขาบ เจ้าตุ่มฟ้าดินถ้อย ชอบคุน ฯ

๏ ผู้อัน ม่างม่างหน้าขาวถ่อง สีใส
ชะบุคิงขาวฮาบคำ ควนย้อง
เฮียกชื่อ นางงามแท้เทียมไจ จอมราช
เชื้อพี่น้องนงหน้า หยู่เยือ ฯ

๏ พระบาทท้าวให้แห่ง ขุนชาย
มันก็ ยอมือทุนแทบเคือง ไจก้า
ผู้อัน พาย ๆ เหลือมกองคำ มะนิเทส
สีส่องหน้าดูเข้ม แข่งเขียน ฯ

๏ ปะดับเกสเก้าเขียวส่อง แหวนคำ
เฮียกชื่อ สีเสงี่ยมเคียระแจ่มนาง นงหน้า
เปนเดิมด้าวกองทุน ธรรม์ไหย่
ของอ่มไว้พันม้า อิกนาง ฯ

◎ ภูไซ่ยท้าวคึดชอบ ชมคดี
ปุนความควนไซ่ลือ เดยไห้
ผู้อัน ดีเสลี่ยวส้อยมาดา แมนหล่อ
เอิ้ยกชื่อ นางเกิดใกล้คนท้าว กล่าวแพง ฯ

◎ พ่อมัน กินกับฟ้าทันที่ นาเนือง
คำแดงสินส่งมา มวนไว้
เคืองบั้นให้ขุนเยีย คนเค่ง
(มันนั้น ชนฮาบพ้อมเคืองไท้ ข่มแรง) ฯ

◎ ผู้อัน หน้าเบ่งนั้นนางหนุ่ม เชียงคาน
คึงขาวแดงดั่งคำ พันก้อน
ภูชรท้าวทวนคดี กอยกล่าว
ให้แก่ เถ้าจ่าซ้อนคนต้น ก่อยโสม ฯ

◎ เชืองถ่าวพ้อมไช้ซ่วง พอพัน
เขาก็ โดมลงมาแก่อาว หัวด้าน
นางแก้วโอ้อัสจรรย์ ใจมาก
บุญคอบ ได้ฮ่วมฮ้านคนเถ้า ชวดชรา ฯ

◎ อันนี้ วิบากเบื้องปางก่อน กัมมา แดนอ
เวรสันไดเถ่ามา นำส้วย
ตายวางค้าวดาวะติงส์ ลงเกิด
เปนลูก ผู้เผ่าท้าวทันที คำวัง ฯ

◎ สือเลิศล้ำท้าวกว่า กุมเอา
ปาบั้งผัวเถ่าตาย เปนหม้าย
พอยมาได้คนเสดา โสมก่อย
บาปแบ่งด้วยปางก็ ก่อนมา แดเนอ ฯ

◎ ผู้อัน ออระม่อยเนื้อนงถ่าว แถลงงาม
โสภาเพียงแผ่นไต ตองต้าน
เอิ้ยกชื่อ สีคันน้อยนงงาม บัวแบ่ง
สินอ่มได้พอถ้าน เถ่าปาย ฯ

◎ ภูวนาถท้าวให้แห่ง สามมะเฮียว
คึดเมื่อ คุนพายแขงเขื่อนตุง ทังป้ำ
ผู้นึ่ง สีเสลี่ยวพันทุกนาง ในราช
เจ้าลุ่มฟ้าให้แห่ง ขุนฟอง ฯ

◎ ผู้นึ่ง สีสอาดเนื้อนงถ่าว นางแพง
ฮองฮองสีลำบวน บานหน้า
เคืองแปงให้อาวพวง ผู้แก่
ข้อยซ่วงไซ้พันห้า อิกคำ ฯ

◎ ผู้นึ่งค็วคือคู่ สายยนต์
ชื่อว่า นางจำใจแจ่มสี สเมอแต้ม
เคืองบั้นให้คนเพิง พลสว่าย
เถ้าค่อยแย้มแยงไว้ ว่าบุญ ฯ

◎ ผู้นึ่ง สะม่ายหน้างามเกิ่ง บัวบาน
เอิ้ยกชื่อ สีเสงี่ยมเมียกว่าแพง คำด้าน
เคืองหานให้สามมะเห็ง หุมมาก
มันก็ ฮีซู่ด้านเดินดั้ง ตื้มกน ฯ

๏ พอยจิ่ง ได้ปากชั้นเชียงใหม่ ยูขวาง
ชะพมนางนั่งเฮียง แฝงเฝ้า
ผู้นึ่ง คอแกวนเกียงคิงบาง ไปไหล่
เหน้ากว่า เสียงแต่น้อยขึ้นชื่อ นางเทียม ฯ

๏ เจ้าได้ให้อ้ายหาด หุมเอา
โสมสีเสงี่ยมลูกแมน มีชื่อ
ผู้นึ่ง นงเยาน้ันนางขวัน ขาวล่อง
ทำทุ่ยเนื่อนางเกิด นางเจียง ฯ

๏ กาก่องเนื้อนางเด่า นางพม
ทังสี่บางอู่เพี้ยง แฝงเฝ้า
นางสมใช้นางมุน ควนคู่
เจืองยี่เจ้าเอาไว้ แทบเทียม ฯ

๏ นับหมู่ถ้วนปายบ่าว สามพัน
ยังท่อ ฝูงเจียมปางส่ำดี ดอมท้าว
ปั้นไปให้ทังหลาย คบคู่
เฮาพ่ำ น้าวนอกฟ้ายู่ยิ่ง คิดปอง ฯ

๏ ทุกหมู่พ้อมพดไพ่ เชียงเคือ
บาก็ ปงเงินทองคู่คน แกวนถ้วน
คิดที่ คูนเฮียมพุ้นดูเหลือ ล้นมาก
ถ้วนเลือกน้องฝูงเหง้า ช่วยพด ฯ

๏ เบืองฟากพี่พายแห่ง เงินยาง
ผดควนปั้นบ่าวดุง เลยเผียน
พอยเด่า ตาดูด้วยนาขวาง ล้านย่าน
เทียนเด่ ได้ลุ่มฟ้าเขาอ้วน ส่วยไส ฯ

๏ นับอ่านด้วยเชียงเทส ทางไกล
มีพายหลายส่วยมา ปีล้าน
เจืองหานให้ขุนเยีย น้องนาก
มันหยู่ บ้านผ่ายน้ันเขาง้อ จิตระอา ฯ

๏ ดือนาถท้าวตกแต่ง บุรี
ดือเจืองเถิงชู่แดน คนไหว้
นาดีชั้นเชียงบาน ดูมาก
เทียนแต่บ้านได้ส่วย แสนคำ ฯ

๏ เจ้าปากแล้วให้มอบ แองคอน
ทางเกินไกลกาดสี่ มวนหั้น
เอาขมอนเทียนทุกอัน แวนมาก
ทุกที่อ้างเมืองน้ัน ว่ากะเสิม ฯ

๏ นาปากเบืองนาไป กองทูน
เงินคำแสนส่วยมา ปีล้าน
เจืองคูนให้คอนชาย ชื่อแม่
ยินบ่อย้านเฮวฮู้ นั่งปอง ฯ

● เทียนแต่เข้าได้สี่ แสนปาย
เงินคำนับหมื่นกวย เหลือล้น
นาหลายเบืองบ้ำลืม สามหมื่น
แดนฮอดต้องผาหลอด กวานแก ฯ

๏ ฮื่นฮื่นเทียนฝูงไพ่ ไทหลาย
พยาเจืองแหนเหนี่ยวเม็ง เมือส้าง
แห่งน้ัน มีพายพ้อมพันตัว ลงท่า
เฮือนใหญ่กว้างนอนแท่น เทียมพยา ฯ